

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetukset (EY) N:o 254/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, vuonna 2002 sovellettavista toimenpiteistä Irlanninmeren (ICES-alue VII a) turskakan-
nän elvyttämiseksi 1**

Komission asetukset (EY) N:o 255/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, tuonnin
kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 256/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, eräi-
den uusien rehun lisäaineiden väliaikaisesta hyväksymisestä, erään rehun lisäai-
neen väliaikaisen hyväksymisen jatkamisesta sekä erään rehun lisäaineen pysy-
västä hyväksymisestä ⁽¹⁾ 6**
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 257/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, tietty-
jen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta
annetun asetuksen (EY) N:o 194/97 ja tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden
aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 466/2001
muuttamisesta ⁽¹⁾ 12**
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 258/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, tulon-
menetyksen sekä uuhi- ja kuttukohtaisten palkkioiden määrittämisestä jäsenval-
tioissa ja erityistuen maksamisesta lampaan- ja vuohenkasvatukselle eräillä
yhteisön epäsuotuisilla alueilla markkinointivuoden 2001 osalta 16**

Komission asetukset (EY) N:o 259/2002, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002, tiettyjen
sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami-
sesta 18
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/107/EY, annettu 21 päivänä
tammikuuta 2002, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi 20**
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/108/EY, annettu 21 päivänä
tammikuuta 2002, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta yhteissijoitusyritysten sijoitusten osalta 35**

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Komissio

2002/111/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä helmikuuta 2002, direktiivin 92/33/ETY muuttamisesta tuontiedellytyksiä koskevan poikkeuksen soveltamisen jatkamiseksi kolmansista maista tuotavan vihannesten lisäys- ja taimiaineiston osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 427)** 43

2002/112/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä helmikuuta 2002, direktiivin 92/34/ETY muuttamisesta tuontiedellytyksiä koskevan poikkeuksen soveltamisen jatkamiseksi kolmansista maista tuotavien hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 428)** 44

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 254/2002,
annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,
vuonna 2002 sovellettavista toimenpiteistä Irlanninmeren (ICES-alue VII a) turskakannan elvyttä-
miseksi**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) totesi marraskuussa 1999, että Irlanninmeren (ICES-alue VII a) turskakanta on vakavassa vaarassa romahtaa.
- (2) Myöhemmässä ICES:n lausunnossa todetaan, että Irlanninmeren sukukypsän turskan määrä jää erittäin alhaiseksi vuosina 2000 ja 2001 ja se tulee olemaan alhainen myös vuonna 2002.
- (3) Toimenpiteistä turskakannan elvyttämiseksi Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) 9 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 304/2000 ⁽²⁾ säädetään toimenpiteistä sukukypsän turskan suojelemiseksi vuoden 2000 kutukautena.
- (4) Toimenpiteistä turskakannan elvyttämiseksi Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) 14 päivänä helmikuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 300/2001 ⁽³⁾, säädetään toimenpiteistä sukukypsän turskan suojelemiseksi vuoden 2001 kutukautena.
- (5) Näiden aikaisempien toimenpiteiden soveltamisaikana on tehty lisää tieteellisiä tutkimuksia ja saatu käytännön kokemuksia, joiden mukaan vuonna 2001 sovellettuja edellytyksiä olisi muutettava vuodelle 2002.
- (6) Erityisesti olisi kiellättävä puolipelagisten troolien käyttö kalastuskieltoalueella ja laajennettava erottelevien troolien käyttö aiempaa suuremmalle osalle kalastuskieltoaluetta. Tämän vuoksi ei ole enää tarpeen säätää tarkkai-

lijoiden läsnäolosta aluksilla, joilla käytetään tällaisia pyydyksiä.

- (7) Teknisistä lisätoimenpiteistä turskakannan elvyttämiseksi Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) 17 päivänä marraskuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2549/2000 ⁽⁴⁾ säädettyjä toimenpiteitä, jotka koskevat suurisilmäisestä vinoneliömäisestä verkkomateriaalista tehtyjen paneelien käyttämistä hinattavissa pohjaverkoissa sekä suurisilmäisen ja neliösilmäisen panelin asentamista atlantin kampasimpukan pyyntiin käytettäviin ovellisiin trooleihin, on muutettava, jotta vältettäisiin aiemmin kohdatut käytännön vaikeudet.
- (8) Koska toteutettavat toimenpiteet ovat kiireellisiä, tämän asetuksen olisi tultava voimaan viipymättä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan toimenpiteet sukukypsän turskan suojelemiseksi vuoden 2002 kutukautena Irlanninmerellä (ICES-alue VII a) sellaisena kuin se määritellään Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden saaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta 17 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3880/91 ⁽⁵⁾.

2 artikla

1. Kielletään 14 päivästä helmikuuta 30 päivään huhtikuuta 2002 pohjatroolin, nuotan ja muun senkaltaisen vedettävän verkkopyydyksen, verkon, yksinkertaisen tai kaksinkertaisen riimuverkon tai senkaltaisen seisovan verkon ja minkä tahansa koukuilla varustetun pyydyksen käyttö ICES-alueen VII a osassa, jota rajaavat

— Irlannin itärannikko ja Pohjois-Irlannin itärannikko, sekä

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5 päivänä helmikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 35, 10.2.2000, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 660/2000 (EYVL L 80, 31.3.2000, s. 14).

⁽³⁾ EYVL L 44, 15.2.2001, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 292, 21.11.2000, s. 5, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1456/2001 (EYVL L 194, 18.7.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1637/2001 (EYVL L 222, 17.8.2001, s. 20).

— linjat, jotka yhdistävät seuraavat maantieteelliset koordinaatit peräkkäin suorilla viivoilla:

Pohjois-Irlannin Ardsin niemimaan itärannikolla sijaitseva kohta 54° 30' pohjoista leveyttä,

54° 30' pohjoista leveyttä, 4° 50' läntistä pituutta,

53° 15' pohjoista leveyttä, 4° 50' läntistä pituutta,

Irlannin itärannikolla sijaitseva kohta 53° 15' pohjoista leveyttä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, edellä tarkoitetulla alueella ja edellä tarkoitettuna aikana

a) sallitaan pohjapyyntiin tarkoitettujen ovellisten troolien käyttö edellyttäen, että aluksella ei ole muuntyyppisiä pyydyksiä ja että

i) troolien silmäkoko on joko 70—79 millimetriä tai 80—89 millimetriä, ja

ii) troolit ovat vain jompaa kumpaa sallittua silmäkokoa, ja

iii) troolien ainoakaan yksittäinen silmä riippumatta sen paikasta troolissa ei ole suurempi kuin 300 millimetriä, ja

iv) trooleja käytetään ainoastaan alueella, jota rajaavat seuraavat maantieteelliset koordinaatit peräkkäin suorilla viivoilla yhdistävä linja:

53° 30' pohjoista leveyttä, 5° 30' läntistä pituutta

53° 30' pohjoista leveyttä, 5° 20' läntistä pituutta

54° 20' pohjoista leveyttä, 4° 50' läntistä pituutta

54° 30' pohjoista leveyttä, 5° 10' läntistä pituutta

54° 30' pohjoista leveyttä, 5° 20' läntistä pituutta

54° 00' pohjoista leveyttä, 5° 50' läntistä pituutta

54° 00' pohjoista leveyttä, 6° 10' läntistä pituutta

53° 45' pohjoista leveyttä, 6° 10' läntistä pituutta

53° 45' pohjoista leveyttä, 5° 30' läntistä pituutta

53° 30' pohjoista leveyttä, 5° 30' läntistä pituutta;

b) sallitaan erottelevien troolien käyttö edellyttäen, että aluksella ei pidetä muuntyyppisiä pyydyksiä ja että

i) troolit täyttävät a alakohdassa säädetyt vaatimukset, ja

ii) troolit täyttävät liitteessä säädetyt tekniset vaatimukset.

Lisäksi erottelevia trooleja saa käyttää alueella, jota rajaavat seuraavat maantieteelliset koordinaatit peräkkäin suorilla viivoilla yhdistävä linja:

53° 45' pohjoista leveyttä, 6° 00' läntistä pituutta

53° 45' pohjoista leveyttä, 5° 30' läntistä pituutta

53° 30' pohjoista leveyttä, 5° 30' läntistä pituutta

53° 30' pohjoista leveyttä, 6° 00' läntistä pituutta

53° 45' pohjoista leveyttä, 6° 00' läntistä pituutta.

3 artikla

1. Sellaisten pohjapyyntiin tarkoitettujen ovellisten troolien käyttö, joiden verkkokoko on 80—99 millimetriä ja joihin ei ole kiinnitetty asetuksen (EY) 2549/2000 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vinoneliösilmaista panelia eikä mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyä neliösilmaista panelia, edellyttäen että tällaisilla trooleilla pyydetystä ja aluksella pidetystä saaliista ainakin 85 prosenttia on atlannin kampasimpukkaa ja enintään 5 prosenttia turskaa.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) 2549/2000 artiklan 6 kohdassa säädetään, on kiellettyä pitää aluksella tai käyttää hinattavia pohjaverkkoja, joiden silmäkoko on 80 millimetriä tai enemmän, jollei tällaisen verkon koko yläosa muodostu vinoneliömäisestä verkkomateriaalista, jossa yhdenkään silmän koko ei ole alle 180 millimetriä, tehdystä paneelista, joka on kiinnitetty suoraan verkon yläpaulaan tai enintään kolmeen, suoraan yläpaulaan kiinnitettyyn verkkomateriaaliriviin silmäkoosta riippumatta.

Verkkopaneelin on ulotuttava verkon takaosaan vähintään sen silmien määrän pituudelta, joka saadaan, kun:

a) puomin pituus metreinä jaetaan 12:lla,

b) a alakohdan tulos kerrotaan 5400:lla,

c) b alakohdan tulos jaetaan paneelin pienimmän silmän millimetreinä ilmaistulla silmäkoolla, ja

d) jätetään huomioimatta c alakohdan tuloksessa desimaalit tai muut murto-osat.

4 artikla

Aluksella pidettyjä ja pohjapyyntiin tarkoitettuja ovellisella troolilla tai 2 artiklassa säädetyin edellytyksin erottelevalla troolilla pyydettyjä saaliita ei saa purkaa, elleivät niiden koostumuksen prosenttiosuudet täytä kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 (¹) liitteessä I säädetyt silmäkokoluokaltaan 70—79 millimetrin vedettävälle pyydyksille asetettuja edellytyksiä.

(¹) EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 973/2001 (EYVL L 137, 19.5.2001, s. 1).

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
Sitä sovelletaan 14 päivästä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

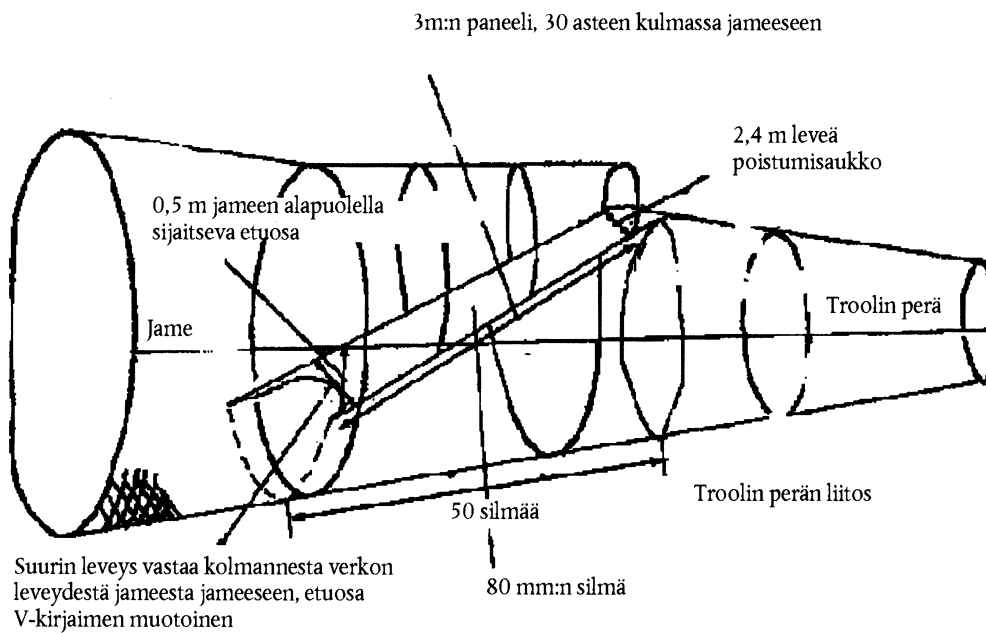
Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. DE RATO Y FIGAREDO

LIITE

EROTTELEVAN TROOLIN TEKNISET YKSITYISKOHDAT

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 255/2002,
annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 12 päivänä helmikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	92,5
	204	71,6
	212	144,5
	608	21,1
	999	82,4
0707 00 05	052	116,8
	628	223,4
	999	170,1
0709 90 70	052	132,7
	204	119,7
	999	126,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,4
	204	55,4
	212	44,2
	220	45,9
	508	23,9
	624	58,2
	999	47,2
0805 20 10	052	92,6
	204	81,1
	999	86,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,6
	204	78,8
	220	59,3
	464	138,7
	600	105,6
	624	76,0
	999	87,2
0805 50 10	052	52,3
	220	43,3
	600	45,7
	999	47,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	33,1
	400	118,8
	404	91,2
	720	113,9
	728	116,6
	999	94,7
0808 20 50	388	119,4
	400	111,6
	528	96,3
	999	109,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 256/2002,**annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,****eräiden uusien rehun lisäaineiden väliaikaisesta hyväksymisestä, erään rehun lisäaineen väliaikaisen hyväksymisen jatkamisesta sekä erään rehun lisäaineen pysyvästä hyväksymisestä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2205/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 3, 9 d ja 9 e artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 70/524/ETY säädetään, että uusia lisäaineita voidaan hyväksyä direktiivin 4 artiklan mukaisesti tehdyn hakemuksen tarkistuksen jälkeen.
- (2) Direktiivin 70/524/ETY 9 e artiklan 1 kohdassa säädetään, että uusi lisäaine voidaan hyväksyä väliaikaisesti, jos kyseisen direktiivin 3 a artiklan b—e alakohdan edellytykset täyttyvät ja jos käytössä olevien tutkimustulosten perusteella on kohtuullista olettaa, että lisäaineella rehussa käytettynä on jokin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista vaikutuksista. Väliaikainen hyväksyntä voidaan antaa enintään neljäksi vuodeksi direktiivin liitteessä C olevassa II osassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta.
- (3) Esitettyjen hakemusasiakirjojen arvioinnin perusteella voidaan todeta, että liitteessä I kuvatut paakkuuntumisenestoaineet natriumferrosyanidi ja kaliumferrosyanidi täyttävät edellä mainitut edellytykset. Eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea antoi 3 päivänä joulukuuta 2001 myönteisen lausunnon näiden paakkuuntumisenestoaineiden turvallisuudesta. Kyseiset aineet olisi näin ollen hyväksyttävä väliaikaisesti neljäksi vuodeksi.
- (4) *Bacillus cereus* var. *toyoi* -mikro-organismivalmisteen (NCIMB 40 112, Toyocerin®) käyttöä eläinryhmissä broilerit, munivat kanat, vasikat, lihanaudat, siitoskaniinit ja broilerikaniinit koskeva hyväksyntä uudistettiin komission asetuksella (EY) N:o 937/2001⁽³⁾. Hyväksyntää jatkettiin 1 päivään maaliskuuta 2002 asti, jotta saadaan riittävästi aikaa arvioida uudelleen kannan turvallisuutta tetrasykliiniresistenssin kannalta, kuten eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea on pyytänyt, niiden uusien tietojen valossa, jotka on saatu aineen ensimmäisen väliaikaisen hyväksymisen jälkeen.

- (5) Tarvittavat tiedot saapuivat komissioon 17 päivänä syyskuuta 2001. Eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea totesi niiden perusteella 5 päivänä joulukuuta 2001 tuotteesta Toyocerin® antamassaan raportissa, että tuotetta voidaan pitää turvallisena toksiinituotannon ja mikrobilääkeresistenssin kannalta.
- (6) Koska komissio on uusien tietojen perusteella vakuutunut, että direktiivin 70/524/ETY 3 a artiklan b—e alakohdan edellytykset täyttyvät, *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) -valmisteen käytölle eläinryhmissä broilerit, munivat kanat, vasikat, lihanaudat, siitoskaniinit ja broilerikaniinit olisi myönnettävä väliaikainen hyväksyntä viiden vuoden enimmäisajan loppuun. Ottaen huomioon, ettei väliaikainen hyväksyntä ollut voimassa 21 päivän helmikuuta 2001 ja 31 päivän toukokuuta 2001 välisenä aikana, väliaikaisen hyväksynnän päättämispäivä on 7 päivä lokakuuta 2004.
- (7) *Bacillus cereus* var. *toyoi* -mikro-organismivalmisteen (NCIMB 40 112) käyttöä eläinryhmissä porsaat, siat ja emakot koskevan hyväksynnän voimassaolo päättyi jo 21 päivänä huhtikuuta 1999 viiden vuoden enimmäisajan umpeuduttua.
- (8) Eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea vahvisti 5 päivänä joulukuuta 2001 tuotteesta Toyocerin® antamassaan raportissa, että tuote käytettynä eläinryhmissä porsaat, lihasiat ja emakot täyttää direktiivin 70/524/ETY 3 a artiklan b—e alakohdan edellytykset. Tiedekomitean raportissa annettiin myönteinen lausunto tuotteen Toyocerin® tehokkuudesta eläinryhmissä kahta kuukautta nuoremmat porsaat sekä emakot.
- (9) Koska kaikki direktiivin 70/524/ETY 3 a artiklan edellytykset täyttyvät, olisi annettava pysyvä hyväksyntä *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) -mikro-organismivalmisteen käytölle eläinryhmissä porsaat ja emakot liitteessä III säädettyjen edellytysten mukaisesti.
- (10) Hakemusasiakirjojen arvioinnin perusteella voidaan todeta, että joitakin menettelyitä saatetaan vaatia työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta lisäaineille. Tällaisen suojan pitäisi kuitenkin olla taattu sovellettaessa toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/391/ETY⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 297, 15.11.2001, s. 3.⁽³⁾ EYVL L 130, 12.5.2001, s. 25.⁽⁴⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän rehukomitean lausunnon mukaiset,

2 artikla

Jatketaan liitteessä II mainitun mikro-organismien ryhmään kuuluvan valmisteiden hyväksyntää liitteessä säädettyin edellytyksin.

3 artikla

Hyväksytään liitteessä III mainittu mikro-organismien ryhmään kuuluva valmiste ilman aikarajoitusta rehun lisäaineeksi liitteessä säädettyin edellytyksin.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

1 artikla

Hyväksytään liitteessä I mainitut sidonta-aineiden, paakkuuntumisenestoaineiden ja sakeuttamisaineiden ryhmään kuuluvat valmisteet rehun lisäaineiksi liitteessä säädettyin edellytyksin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

Sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet

Numero (tai EY- numero)	Lisäaine	Kemiallinen kaava tai kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäis- ikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Hyväksymisen päättyminen
					mg/kg täysrehua			
E 535	Natriumferrosyanidi	Na ₄ [Fe(CN) ₆]. 10H ₂ O	Kaikki eläinlajit tai -ryhmät	—	—	—	Enimmäispitoisuus: 80 mg/kg NaCl (laskettuna ferro- syanidianionina)	1.3.2006
E 536	Kaliumferrosyanidi	K ₄ [Fe(CN) ₆]. 3H ₂ O	Kaikki eläinlajit tai -ryhmät	—	—	—	Enimmäispitoisuus: 80 mg/kg NaCl (laskettuna ferro- syanidianionina)	1.3.2006

Mikro-organismit

Numero (tai EY-numero)	Lisäaine	Kemiallinen kaava tai kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Hyväksymisen päättyminen
					PMY / kg täysrehua			
1	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/ CNCM I-1012	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> -valmiste, joka sisältää vähintään 1×10^{10} PMY / g lisäainetta	Broilerit	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa Voidaan käyttää rehuseoksissa, jotka sisältävät seuraavia sallittuja kokki- diostaatteja: monensiinatrium, lasa- losidinatrium, salinomysiinatrium, dekokinaatti, robenidiini, narasiini, halofuginoni	7.10.2004
			Munivat kanat	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa	7.10.2004
			Vasikat	6 kuukautta	$0,5 \times 10^9$	1×10^9	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa	7.10.2004
			Lihanaudat	—	$0,2 \times 10^9$	$0,2 \times 10^9$	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> -valmisteen päiväannos ei saa olla yli $1,0 \times 10^9$ PMY 100:aa painokiloa kohti. Jokaista seuraavaa 100:aa painokiloa kohti lisä- tään $0,2 \times 10^9$ PMY	7.10.2004

Numero (tai EY-numero)	Lisäaine	Kemiallinen kaava tai kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Hyväksymisen päättyminen
					PMY / kg täysrehua			
			Siitoskaniinit	—	0,1 × 10 ⁹	5 × 10 ⁹	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa Voidaan käyttää rehuseoksissa, jotka sisältävät sallittua kokkidiostaattia robenidiiniä	7.10.2004
			Broilerikaniinit	—	0,1 × 10 ⁹	5 × 10 ⁹	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on ilmoitettava varastointilämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistet- taessa Voidaan käyttää rehuseoksissa, jotka sisältävät seuraavia sallittuja kokki- diostaatteja: robenidiini, salinomysiini- natrium	7.10.2004

Mikro-organismit

Numero (tai EY-numero)	Lisäaine	Kemiallinen kaava tai kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Hyväksymisen päättyminen
					PMY / kg täysrehua			
E 1701	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112 / CNCM I-1012	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> -valmiste, joka sisältää vähintään 1 × 10 ¹⁰ PMY / g lisäainetta	Porsaat	2 kuukautta	1 × 10 ⁹	1 × 10 ⁹	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöoh- jeissa on ilmoitettava varastointi- lämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistettaessa	Ei määräaika
			Emakot	viikko ennen porsi- mista vieroituk- seen saakka	0,5 × 10 ⁹	2 × 10 ⁹	Lisäaineen ja esiseoksen käyttöoh- jeissa on ilmoitettava varastointi- lämpötila ja -aika sekä stabiilisuus rehua rakeistettaessa	Ei määräaika

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 257/2002,**annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,****tietyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 194/97 ja tietyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 31 päivänä tammi-kuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 194/97 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1566/1999 ⁽³⁾, vahvistetaan enimmäismäärät aflatoksiini B1:lle ja kaikkien aflatoksiinien yhteismäärälle tietyissä elintarvikkeissa. Asetus (EY) N:o 194/97 kumotaan ja korvataan 5 päivästä huhtikuuta 2002 tietyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 466/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2375/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 194/97 mukaan sellaisille pähkinöille ja kuivatuille hedelmille, jotka on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä lajiteltava tai joille on tehtävä jokin muu fyysinen käsittely, vahvistettua enimmäismäärää oli tarkasteltava uudelleen ennen 1 päivää heinäkuuta 2001 uusien tieteellisten ja teknologisten tietojen perusteella. Erityisesti tämä koski lajittelun tai muiden käsittelyjen tehokkuutta aflatoksiinipitoisuuden vähentämisessä.
- (3) Edelliseen liittyvästi tietoja on toimitettu vain manteleista. Tietojen perusteella on osoitettu, että lajittelemalla ja muilla fyysisillä käsittelyillä voidaan huomattavasti vähentää prosessoimattomien mantelien aflatoksiinipitoisuutta kuluttajalle tarkoitettussa lopputuotteessa. Koska tiedoissa on vaihtelua, on kuitenkin vaikea arvioida vähentymisen määrää. Sen vuoksi on asianmukaista säilyttää voimassa nykyiset enimmäismäärät, kuitenkin niin, että niitä voidaan tarkastella uudelleen.
- (4) Jos mitään enimmäismääriä ei ennen 1 päivää heinäkuuta 2001 vahvisteta sellaisten viljojen osalta, jotka on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä lajiteltava tai joille on tehtävä jokin muu

fyysinen käsittely, niihin sovelletaan sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 194/97 mukaan enimmäismääriä, jotka koskevat suoraan kulutettaviksi tarkoitettuja viljoja. Perusteena tälle on, että vaikei voida sulkea pois mahdollisuutta, että lajittelumenetelmillä ja muilla fyysisillä käsittelyillä voitaisiin alentaa viljojen aflatoksiinipitoisuuksia, menetelmien todellinen teho on vielä osoitettava. Lisäksi säädetään, että koska ei ole olemassa tietoja, joiden perusteella voitaisiin vahvistaa erityinen enimmäismäärä prosessoimattomien viljojen osalta, sovelletaan aflatoksiini B1:n kohdalla enimmäismäärää 2 µg/kg ja kaikkien aflatoksiinien kokonaismäärän kohdalla enimmäismäärää 4 µg/kg.

- (5) Edelliseen liittyvästi tietoja on toimitettu vain maissista. Yli kaksi vuotta kestäneessä jatkuvassa seurannassa on löydetty saastuneita eriä vain vähän, mikä rajoittaa mahdollisuuksia osoittaa lajittelun, puhdistamisen ja muun fyysisen käsittelyn tehokkuutta. Näiden rajallisten tietojen perusteella on ilmeistä, että lajittelemalla ja muilla fyysisillä käsittelyillä voidaan huomattavasti vähentää prosessoimattoman maissin aflatoksiinipitoisuutta kuluttajalle tarkoitettussa puhdistetussa lopputuotteessa (hiutalerouheessa ja muussa maissirouheessa). Aflatoksiinisäastumista havaittiin ennen muuta seulotussa aineksessa (jätteessä) ja vähemmässä määrin maisinalkioissa, lesejauhossa ja karkeasti rouhituissa maisinjuvyissä (eläinrehuksi tarkoitetuissa tuotteissa). Koska tietoja on vain rajoitetusti ja niissä on paljon vaihtelua, ei voida arvioida määrällisesti eikä varmasti, missä määrin pitoisuuksia voidaan käytännössä vähentää. Koska lopullisten päätelmien tekemiseen tarvitaan lisää tietoja, on paikallaan jatkaa maissin osalta — nyt viimeisen kerran — aikaa, jonka osalta enimmäismäärää ei ole asetettu.
- (6) Muusta raakaviljasta kuin maissista ei ole toimitettu tietoja, joten suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettujen viljojen osalta vahvistettuja enimmäismääriä olisi sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 2001 myös sellaisiin viljoihin, jotka on lajiteltava tai joille on tehtävä jokin muu fyysinen käsittely ennen käyttämistä ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi.

- (7) On tärkeää, että kyseiset enimmäismäärät tulevat voimaan mahdollisimman pian ja pysyvät voimassa myös sen jälkeen, kun asetus (EY) N:o 466/2001 on korvannut asetuksen (EY) N:o 194/97. Kumpaakin asetusta olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.1997, s. 48.⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 17.⁽⁴⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 321, 6.12.2001, s. 1.

(8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikekomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 194/97 liitteessä olevan I osan 2.1 kohta "Aflatoksiinit" seuraavasti:

1) Korvataan 2.1.1 ja 2.1.2 kohta seuraavasti:

Tuote	Aflatoksiinit: sallitut enimmäismäärät (1) (mg/kg)			Näytteenotto- menetelmä	Vertailu- menetelmä
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät					
2.1.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2 (4)	4 (4)	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.1.2 Maapähkinät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	8 (4)	15 (4)		Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.1.3 Pähkinät ja kuivatut hedelmät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	5 (4)	10 (4)	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna)					
2.1.2.1 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna) ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2	4	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna) lukuun ottamatta maissia, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	2	4	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2.3 Maissi, johon on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	—	—	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY"

2) Poistetaan alaviite 5.

3) Poistetaan alaviite 6.

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 466/2001 liitteessä I olevan 2 osan 2.1 kohta "Aflatoksiinit" seuraavasti:

1) Korvataan 2.1.1 ja 2.1.2 kohta seuraavasti:

Tuote	Aflatoksiinit: sallitut enimmäismäärät ⁽¹⁾ (µg/kg)			Näytteenotto- menetelmä	Vertailu- menetelmä
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
"2.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät					
2.1.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät ja niistä tehtyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2 ⁽⁶⁾	4 ⁽⁶⁾	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.1.2 Maapähkinät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	8 ⁽⁶⁾	15 ⁽⁶⁾		Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.1.3 Pähkinät ja kuivatut hedelmät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	5 ⁽⁶⁾	10 ⁽⁶⁾	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna)					
2.1.2.1 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna) ja niistä tehtyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2	4	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum</i> spp. mukaan luettuna) lukuun ottamatta maissia, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	2	4	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2.3 Maissi, johon on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muuta fyysistä käsittelyä	— ⁽⁹⁾	— ⁽⁹⁾	—	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY"

2) Poistetaan alaviite 8.

3) Korvataan alaviite 9 seuraavasti:

⁽⁹⁾ Jos mitään enimmäismääriä ei vahvisteta ennen 1 päivää heinäkuuta 2003, taulukon 2.1.2.1 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä sovelletaan tässä kohdassa tarkoitettuun maissiin."

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 ja 3 artiklaa sovelletaan julkaisupäivää seuraavasta päivästä. Asetuksen 2 artiklaa sovelletaan 5 päivästä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 258/2002,**annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,****tulonmenetyksen sekä uuhi- ja kuttukohtaisten palkkioiden määrittämisestä jäsenvaltioissa ja erityistuen maksamisesta lampaan- ja vuohenkasvatukselle eräillä yhteisön epäsuotuisilla alueilla markkinointivuoden 2001 osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1669/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1601/92 kumoamisesta (Poseican) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1454/2001 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetus (EY) N:o 2467/98 on korvattu lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2529/2001 ⁽⁴⁾. Asetus (EY) N:o 2467/98 on kuitenkin edelleen voimassa markkinointivuoden 2001 osalta asetuksen (EY) N:o 2529/2001 31 artiklan mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 1 ja 5 kohdassa säädetään palkkion myöntämisestä lampaanlihan ja tietyillä alueilla vuohenlihan tuottajille mahdollisen tulonmenetyksen korvaamiseksi. Nämä alueet määritellään asetuksen (EY) N:o 2467/98 liitteessä I sekä vuoristoalueista, joille myönnetään vuohenlihan tuottajapalkkiota, 21 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2738/1999 ⁽⁵⁾ 1 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille myönnetään komission asetuksessa (EY) N:o 1066/2001 ⁽⁶⁾ lupa maksaa ennakkoa palkkiosta ja erityistuesta, ja komission asetuksessa (EY) N:o 1992/2001 ⁽⁷⁾ jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa toinen ennakko lampaanlihan ja vuohenlihan tuottajien palkkiosta. Näin ollen on vahvistettava markkinointivuoden 2001 osalta maksettavat lopulliset palkkiot.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti painavien karitsojen tuottajille uuhia kohden maksettavan palkkion määrä saadaan kertomalla kyseisen artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoi-

tettu tulonmenetyksen kertomella, joka ilmaisee keskimääräistä vuosittaista karitsanlihan 100:aa teuraspainokilogrammaa kohden ilmaistavaa tuotantoa tällaisia painavia karitsoja tuottavaa uuhia kohden. Kyseisen asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan kevyiden karitsojen tuottajien kerroin 80 prosentiksi painavien karitsojen tuottajien kertoimesta. Mainitun asetuksen 5 artiklan 5 kohdassa vahvistetaan myös vuohieläinten tuottajille naaraspuolista uuhia kohden maksettavan palkkion suuruus 80 prosentiksi painavien karitsojen tuottajille maksettavasta palkkiosta.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 13 artiklan mukaisesti palkkion määrää on vähennettävä määrällä, joka vastaa kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetyn kertoimen vaikutusta perushintaan. Kyseinen kerroin vahvistetaan 13 artiklan 4 kohdassa seitsemäksi prosentiksi.
- (6) Neuvosto otti käyttöön neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1323/90 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 193/98 ⁽⁹⁾, lampaan- ja vuohenkasvatuksen erityistuen eräillä yhteisön epäsuotuisilla alueilla. Asetuksessa säädetään, että tukea myönnetään samoin edellytyksin kuin lampaan- ja vuohenlihan tuottajille myönnettävää tukea.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 säädetään Kanariansaarten maataloustuotantoa koskevien erityistoimenpiteiden soveltamisesta. Kyseisiin toimenpiteisiin kuuluu lisäpalkkion myöntäminen kevyiden karitsojen ja kuttujen tuottajille asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklassa tarkoitettujen palkkion myöntämisedellytyksiä vastaavien edellytyksin. Näiden edellytysten mukaisesti Espanja saa maksaa kyseistä lisäpalkkiota.
- (8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat lampaan- ja vuohenlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perushinnan, josta on vähennetty asetuksen (EY) N:o 2467/98 13 artiklan 2 kohdassa säädetyn kertoimen vaikutus, ja markkinointivuoden 2001 yhteisön markkinahinnan välinen ero oli 57,108 euroa 100:aa kilogrammaa kohden.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 328, 22.12.1999, s. 59.

⁽⁶⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 44.

⁽⁷⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 13.

⁽⁸⁾ EYVL L 132, 23.5.1990, s. 17.

⁽⁹⁾ EYVL L 20, 27.1.1998, s. 18.

2 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 2 kohdassa säädetyksi kertoimeksi 15,91 kilogrammaa.

3 artikla

Markkinointivuoden 2001 osalta maksettava palkkio on seuraava:

— painavien karitsojen tuottajien palkkio uuhta kohden:	9,086 euroa,
— kevyiden karitsojen tuottajille uuhta kohden:	7,269 euroa,
— palkkio kuttua kohden asetuksen (EY) N:o 2467/98 liitteessä I ja asetuksen (EY) N:o 2738/1999 1 artiklassa määritetyillä alueilla:	7,269 euroa.

4 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1323/90 (¹) 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot saavat maksaa erityistukea lampaan- ja

vuohenlihan tuottajille neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3493/90 mukaisilla epäsuotuisilla alueilla. Tuki, tai jos ennakkoa on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1066/2001 mukaisesti, tuen jäännöserä on maksettava ennen 15 päivää lokakuuta 2002.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1454/2001 6 artiklan mukaisesti Kanarian-saarilla toimiville kevyiden karitsojen ja vuohenlihan tuottajille markkinointivuoden 2001 osalta maksettava lisäpalkkio on 2,481 euroa uuhta ja/tai kuttua kohden.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun sen on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

(¹) EYVL L 330, 29.11.1990, s. 34.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 259/2002,
annettu 12 päivänä helmikuuta 2002,
tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 624/98 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa

(EY) N:o 1309/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 218/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä helmikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 30.6.2001, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 6.2.2002, s. 13.

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 12 päivänä helmikuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	18,42	7,09
1701 11 90 ⁽¹⁾	18,42	13,05
1701 12 10 ⁽¹⁾	18,42	6,90
1701 12 90 ⁽¹⁾	18,42	12,53
1701 91 00 ⁽²⁾	27,69	11,39
1701 99 10 ⁽²⁾	27,69	6,87
1701 99 90 ⁽²⁾	27,69	6,87
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/107/EY,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2002,****siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteis-sijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavista yrityksistä (yhteissijoitus-yritykset) 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/611/ETY ⁽⁴⁾ on jo osaltaan edistänyt merkittävästi yhtenäismarkkinoiden luomista tällä alalla, koska sillä vahvistettiin — ensimmäistä kertaa rahoituspalvelualalla — toimiluvan vastavuoroisen tunnustamisen periaate sekä annettiin muita säännöksiä, joilla helpotetaan kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhteissijoitusyritysten (sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöinä toimivina) osuuskien vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin alueella.

(2) Direktiivi 85/611/ETY sisältää kuitenkin vain vähän säännöksiä yhteissijoitusyrityksiä hoitavista yhtiöistä (niin kutsutut rahastoyhtiöt). Direktiivissä 85/611/ETY ei varsinkaan ole säännöksiä, joilla varmistetaan näille yhtiöille kaikissa jäsenvaltioissa yhtäläiset markkinoille pääsyä koskevat säännöt ja toiminnan harjoittamisen edellytykset. Direktiivissä 85/611/ETY ei ole säännöksiä tällaisten yhtiöiden sivuliikkeiden perustamisesta eikä oikeudesta tarjota vapaasti palveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan.

(3) Rahastoyhtiön kotijäsenvaltiossa myönnettyllä toimiluvalla olisi varmistettava sijoittajansuoja ja rahastoyhtiöiden vakavaraisuus rahoitusjärjestelmän vakauden

edistämiseksi. Omaksutulla lähestymistavalla on tarkoitus saada aikaan toimilupien ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien vastavuoroiseen tunnustamiseen tarvittava ja riittävä välttämätön yhdenmukaisuus, jonka ansiosta voidaan myöntää yksi koko Euroopan unionin alueella voimassa oleva toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion valvonnan periaatetta.

(4) Sijoittajien suojaamiseksi on tarpeen varmistaa jokaisen rahastoyhtiön sisäinen valvonta erityisesti kahdesta henkilöstä koostuvan johdon ja riittävien sisäisten valvontajärjestelmien avulla.

(5) Sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiö kykenee täyttämään toiminnastaan aiheutuvat velvoitteet ja siten turvaamaan vakautensa, vaaditaan perustamispääoma ja omia lisävaroja. Nämä vaatimukset, mukaan lukien takausten käyttö, on tarkistettava kolmen vuoden kuluessa Euroopan unionissa ja muilla kansainvälisillä foorumeilla erityisesti toimintariskin aiheuttamien pääomakustannusten osalta tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi.

(6) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneilla rahastoyhtiöillä olisi vastavuoroisen tunnustamisen perusteella oltava lupa tarjota niille myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja kaikkialla Euroopan unionissa perustamalla sivuliikkeitä tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta. Sijoitusrahastojen sääntöjen hyväksyminen kuuluu rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaan.

(7) Yhteisen salkunhoidon (sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden hoidon) osalta rahastoyhtiöllä olisi kotijäsenvaltiossaan saamansa toimiluvan perusteella oltava lupa harjoittaa seuraavia toimintoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa: yhtiön kotijäsenvaltiossaan hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojen osuuskien jakelu; yhtiön hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöiden osakkeiden jakelu; kaikkien muiden yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen; muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen sijoitusyhtiöiden varojen hoitaminen; yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen toimeksiannon perusteella muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen rahastoyhtiöiden puolesta.

⁽¹⁾ EYVL C 272, 1.9.1998, s. 7 ja EYVL C 311 E, 31.10.2000, s. 273.

⁽²⁾ EYVL C 116, 28.4.1999, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. helmikuuta 2000 (EYVL C 339, 29.11.2000, s. 228), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 5. kesäkuuta 2001 (EYVL C 297, 23.10.2001, s. 10) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 23. lokakuuta 2001. Neuvoston päätös, tehty 4. joulukuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

- (8) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi evättävä tai peruutettava toimilupa, jos esimerkiksi toimintasuunnitelman sisällön, toiminnan alueellisen jakauman tai tosiasiallisen toiminnan perusteella on ilmeistä, että rahastoyhtiö on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Tämän direktiivin soveltamiseksi rahastoyhtiöllä olisi oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Kotijäsenvaltion valvonnan periaatteen mukaisesti vain sillä jäsenvaltiolla, jossa rahastoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, voidaan katsoa olevan toimivalta hyväksyä rahastoyhtiön perustamien sijoitusrahastojen säännöt ja omaisuudenhoitajan valinta. Sen estämiseksi, että toiminta siirtyy sinne, missä valvonta on heikompa, ja luottamuksen lisäämiseksi kotijäsenvaltion viranomaisten valvonnan tehokkuuteen olisi yhteissijoitusyritykselle myönnettävän toimiluvan edellytykseksi asetettava, ettei sen osuukien pitämistä kaupan sen kotijäsenvaltiossa voida estää millään laillisella syyllä. Yhteissijoitusyritys voi kuitenkin toimiluvan saatuaan vapaasti päättää, missä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa sen osuuksia pidetään kaupan tämän direktiivin mukaisesti.
- (9) Direktiivissä 85/611/ETY rahastoyhtiöiden toiminta rajoitetaan vain sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden hoitamiseen (yhteinen salkunhoito). Tämän rajoituksen tarkistaminen on toivottavaa siksi, että tällöin voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön viimeaikainen kehitys ja samalla tarjota yrityksille mahdollisuus hyödyntää huomattavia mittakaava-etuja. Tämän vuoksi on suotavaa, että näille yrityksille annetaan mahdollisuus hoitaa myös yksittäisten asiakkaiden sijoitussalkkuja (yksilöllinen salkunhoito), eläke-rahastojen ja tiettyjen pääasialliseen liiketoimintaan liittyvien liitännäistoimintojen hoitaminen mukaan luetuna. Tämänkaltaisella rahastoyhtiöiden toimialan laajenuksella ei vaaranneta näiden yhtiöiden toiminnan vakautta. Käyttöön olisi kuitenkin otettava tiettyjä sääntöjä, joilla estetään eturistiriitojen syntyminen silloin, kun rahastoyhtiön toimilupa kattaa sekä yhteisen että yksilöllisen salkunhoidon.
- (10) Sijoitussalkkujen hoitaminen on sijoituspalvelu, joka kuuluu jo sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Yhtenäisen sääntelykehysten varmistamiseksi tällä alalla on toivottavaa, että rahastoyhtiöihin, joille myönnetty toimilupa kattaa myös edellä mainitun palvelun, sovelletaan mainitussa direktiivissä säädettyjä toiminnan harjoittamisen edellytyksiä.
- (11) Kotijäsenvaltio voi pääsääntöisesti antaa tämän direktiivin säännöksiä tiukempia sääntöjä erityisesti toimiluvan myöntämisehtojen, toiminnan vakautta koskevien
- vaatimusten, ilmoittamisvelvollisuuden ja varsinaisen tarjousesitteen osalta.
- (12) On toivottavaa antaa sääntöjä, joissa määritellään ne ennakkoehdot, joiden mukaisesti rahastoyhtiö voi valtuutukseen perustuen ja liiketoimintansa tehokkuutta parantaakseen antaa toimeksi tiettyjä tehtäviä ja toimintoja kolmansille osapuolille. Toimilupien vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tällaiset toimeksiannot hyväksyvien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, anna toimintaansa kokonaisuudessaan toimeksi yhdelle tai useammalle kolmannelle osapuolelle ja muutu näin pelkäksi kuoreksi ja ettei valtuutusten olemassaolo ole esteenä rahastoyhtiön tehokkaalle valvonnalle. Se seikka, että rahastoyhtiö on antanut toimeksi tehtäviään, ei kuitenkaan missään tapauksessa saisi vaikuttaa yhtiön ja omaisuudenhoitajan velvoitteisiin osuudenhaltijoita ja toimivaltaisia viranomaisia kohtaan.
- (13) Sijoitusyhtiöiltä vaaditaan perustamis pääoma osakkeenomistajien etujen suojelemiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi markkinoilla yhdenmukaistetuille yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaville yrityksille. Sijoitusyhtiöt, jotka ovat nimenneet rahastoyhtiön, kateetaan kuitenkin rahastoyhtiön omien lisävarojen määrällä.
- (14) Toimiluvan saaneiden sijoitusyhtiöiden olisi aina noudatettava 5 g ja 5 h artiklaa joko suoraan 13 b artiklan mukaisesti tai välillisesti siten, että jos toimiluvan saanut sijoitusyhtiö päättää nimetä rahastoyhtiön, on kyseisellä rahastoyhtiöllä oltava direktiivin mukaisesti toimilupa, jolloin se on velvollinen noudattamaan 5 g ja 5 h artiklaa.
- (15) Tietotekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi on toivottavaa tarkistaa nykyiset direktiivin 85/611/ETY mukaiset tietojen antamista koskevat puitteet. Erityisesti on toivottavaa ottaa käyttöön nykyisen varsinaisen tarjousesitteen lisäksi yhteissijoitusyrityksiä varten tarkoitettu uudentyypinen tarjousesite (yksinkertaistettu tarjousesite). Tällainen uusi tarjousesite olisi suunniteltava siten, että sijoittajien on helppo käyttää sitä, ja sen olisi tämän vuoksi sisällettävä keskimääräiselle sijoittajalle tärkeitä tietoja. Tällaisen tarjousesitteen olisi sisällettävä perustiedot yhteissijoitusyrityksestä selkeässä, tiiviissä ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Sijoittajalle olisi kuitenkin aina ilmoitettava yksinkertaistettuun tarjousesitteeseen sisällytettävässä asianmukaisessa huomautuksessa, että maksutta sijoittajan pyynnöstä saatavissa olevat varsinainen tarjousesite sekä yhteissijoitusyrityksen vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus sisältävät tarkempia tietoja. Yksinkertaistettu tarjousesite olisi aina tarjottava maksutta merkitsijöille ennen sopimuksen tekemistä. Tämän olisi oltava riittävä ennakkoehdelytys, jolla täytetään tämän direktiivin mukainen velvollisuus antaa ennen sopimuksen tekemistä tietoja merkitsijöille.

⁽¹⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/64/EY.

- (16) On tarpeen varmistaa rahoituspalvelualalla toimivien välittäjien tasapuoliset toimintaedellytykset silloin, kun ne tarjoavat samoja palveluja, sekä varmistaa sijoittajien yhdenmukaistettu vähimmäissuoja. Yhteisesti sovittu liiketoiminnan aloittamis- ja harjoittamisedellytysten vähimmäisyhdenmukaistaminen on ehdoton edellytys sisämarkkinoiden toteuttamiselle näiden toimijoiden osalta. Näin ollen halutut tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan sovitut vähimmäisvaatimukset tältä osin asetavalla sitovalla yhteisön direktiivillä. Tämä direktiivi koskee vain tarvittavaa vähimmäisyhdenmukaistamista eikä se ylitä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.
- (17) Komissio saattaa harkita kodifioinnin ehdottamista aikaan, kun ehdotukset on hyväksytty,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 85/611/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään artikla seuraavasti:

"1 a artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'omaisuudenhoitajalla' 7 ja 14 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä hoitaakseen saanutta laitosta, jollei muista III a ja IV a jaksossa annetuista säännöksistä muuta johdu;
- 2) 'rahastoyhtiöllä' yhtiötä, jonka tavanomaisena liiketoimintana on sijoitusrahastojen ja/tai sijoitusyhtiöiden muodossa toimivien yhteissijoitusyritysten hoitaminen (yhteissijoitusyrityksen yhteinen salkunhoito); tämä käsittää myös liitteessä II mainitut tehtävät;
- 3) 'rahastoyhtiön kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa rahastoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
- 4) 'rahastoyhtiön vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole rahastoyhtiön kotijäsenvaltio mutta jossa rahastoyhtiöllä on sivuliike tai jossa se tarjoaa palvelujaan;
- 5) 'yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiolla'
 - a) kun yhteissijoitusyritys on sijoitusrahasto, jäsenvaltiota, jossa rahastoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
 - b) kun yhteissijoitusyritys on sijoitusyhtiö, jäsenvaltiota, jossa sijoitusyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
- 6) 'yhteissijoitusyrityksen vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio mutta jossa sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön osuuksia pidetään kaupan;

- 7) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka on rahastoyhtiön osa, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja; kaikkia rahastoyhtiön samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä silloin, kun rahastoyhtiön päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

- 8) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia, jotka kukin jäsenvaltio nimeää tämän direktiivin 49 artiklan mukaisesti;

- 9) 'läheisillä sidoksilla' direktiivin 95/26/EY (*) 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä tilannetta;

- 10) 'määräomistusyhteydellä' sellaista suoraa tai välillistä omistusyhteyttä rahastoyhtiössä, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai jolla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti sen rahastoyhtiön johtamiseen, jossa määräomistusyhteys on.

Tätä määritelmää sovellettaessa otetaan huomioon direktiivin 88/627/EY (**) 7 artiklassa tarkoitettut äänioikeudet;

- 11) 'sijoituspalveludirektiivillä' sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettua direktiiviä 93/22/EY (***);

- 12) 'emoyrityksellä' direktiivin 83/349/EY (****) 1 ja 2 artiklassa määriteltyä emoyritystä;

- 13) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/EY 1 ja 2 artiklassa määriteltyä tytäryritystä; kaikkia tytäryrityksen tytäryrityksiä pidetään myös sen emoyrityksen tytäryrityksinä, joka on kyseisten tytäryritysten perimäinen emoyritys;

- 14) 'alkupääomalla' direktiivin 2000/12/EY (****) 34 artiklan 2 kohdan eriä 1 ja 2;

- 15) 'omilla varoilla' direktiivin 2000/12/EY (*****) V osaston 2 luvun 1 jaksossa määriteltyä omia varoja; tätä määritelmää voidaan kuitenkin muuttaa direktiivin 93/6/EY liitteessä V kuvatuissa olosuhteissa.

(*) EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7.

(**) EYVL L 348, 17.12.1988, s. 62.

(***) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

(****) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

(*****) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

(******) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29)."

2) Korvataan 4 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle toimilupaa, jos rahastoyhtiö ei täytä tämän direktiivin III jaksossa tai sijoitusyhtiö tämän direktiivin IV jaksossa säädettyjä vaatimuksia.

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle toimilupaa myöskään, jos omaisuudenhoitajan johtajat eivät ole riittävän hyvämaineisia tai jos heillä ei ole riittävästi kokemusta erityisesti sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita heidän on tarkoitettu hoitaa. Tätä varten omaisuudenhoitajan johtajien sekä heidän seuraajien nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Johtajilla tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan edustavat omaisuudenhoitajaa tai jotka tosiasiallisesti määräävät omaisuudenhoitajan toimintalinjasta.

3a. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa, jos yhteissijoitusyritys ei laillisesti (esimerkiksi rahastosääntöjen tai yhtiöjärjestyksen sisältämän säännöksen vuoksi) voi pitää osuuksiaan tai osakkeitaan kaupan kotijäsenvaltiossaan.”

3) Korvataan III jakson nimi ja 5 ja 6 artikla seuraavasti:

”III JAKSO

Rahastoyhtiöiden velvoitteet

A osasto

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset**5 artikla**

1. Rahastoyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää virallista toimilupaa. Rahastoyhtiölle tämän direktiivin mukaisesti myönnetty toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Rahastoyhtiö ei saa harjoittaa muuta toimintaa kuin tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamista; tämän ohessa se saa kuitenkin hoitaa sellaisia muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan ja joiden osalta rahastoyhtiön toiminnan vakautta valvotaan, mutta joita ei voida pitää kaupan muissa jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla.

Tätä direktiiviä sovellettaessa sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden hoitamiseen kuuluvat myös liitteessä II luetellut tehtävät; luettelo ei ole tyhjentävä.

3. Poiketen siitä mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa rahastoyhtiölle toimiluvan sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden hoidon lisäksi seuraavien palvelujen tarjoamiseen:

a) sijoitussalkkujen hoito, eläkerahastojen omistamien sijoitussalkkujen hoito mukaan luettuna, sijoittajien antamien valtuutusten mukaisesti, harkinnanvaraisesti ja asiakaskohtaisesti silloin, kun sijoitussalkkuihin sisältyy yksi tai useampi sijoituspalveludirektiivin liitteen B osassa luetelluista rahoitusvälineistä;

b) liitännäispalveluina:

- sijoitusneuvonta, joka koskee yhtä tai useampaa sijoituspalveludirektiivin liitteen B osassa luetelluista rahoitusvälineistä;
- yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksien säilytys ja hallinnointi.

Rahastoyhtiöille ei missään tapauksessa voida antaa tämän direktiivin mukaisesti toimilupaa vain tässä kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseen tai liitännäispalvelujen tarjoamiseen ilman, että sille on annettu toimilupa a alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseksi.

4. Sijoituspalveludirektiivin 2 artiklan 4 kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa sekä 10, 11 ja 13 artiklaa sovelletaan rahastoyhtiöiden tarjoamiin, tämän artiklan 3 kohdassa mainittuihin palveluihin.

5 a artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää rahastoyhtiölle toimilupaa,

a) jollei rahastoyhtiöllä ole vähintään 125 000 euron alkupääomaa;

— Mikäli rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvo ylittää 250 000 000 euroa, rahastoyhtiöltä on edellytettävä enemmän omia varoja. Tämän omien lisävarojen määrän on oltava 0,02 prosenttia rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvon siitä määrästä, joka ylittää 250 000 000 euroa. Alkupääomaa ja lisävarojen kokonaismäärää koskeva vaatimus ei kuitenkaan saa ylittää 10 000 000 euroa.

— Tätä kohtaa sovellettaessa rahastoyhtiön sijoitussalkkuiksi katsotaan seuraavat sijoitussalkut:

- i) rahastoyhtiön hoitamat sijoitusrahastot mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkaan sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella,
- ii) sijoitusyhtiöt, joiden rahastoyhtiöksi rahastoyhtiö on nimetty,
- iii) muut rahastoyhtiön hoitamat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkaan sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella.

- Näissä vaatimuksissa asetetuista määristä huolimatta rahastoyhtiön omien varojen määrä ei milloinkaan saa alittaa direktiivin 93/6/ETY liitteessä IV säädettyä määrää.
 - Jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiölle luvan alittaa ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen omien lisävarojen määrän enintään 50 prosentilla, jos yhtiöllä on luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen antama takaus vastaavalle määrälle. Luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen sääntömääräisen kotipaikan on oltava jossain jäsenvaltiossa taikka muussa valtiossa, jolloin kuitenkin edellytetään, että luottolaitokseen tai vakuutusyritykseen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyjä.
 - Komission on viimeistään 13 päivänä helmikuuta 2005 esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän pääomavaatimuksen soveltamisesta sekä tarvittaessa ehdotuksia sen tarkistamiseksi.
- b) jolleivät henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahastoyhtiötä, ole riittävän hyvämaineisia ja kokeneita myös sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita rahastoyhtiö hoitaa. Tätä varten näiden henkilöiden sekä heidän seuraajiansa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä rahastoyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset;
- c) jollei toimilupahakemuksessa ei ole liitteenä toimintaohjelmaa, jossa selvitetään muun muassa rahastoyhtiön organisaatorakenne;
- d) jolleivät yhtiön pääkonttori ja sääntömääräinen kotipaikka sijaitse samassa jäsenvaltiossa.

2. Jos rahastoyhtiön ja luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi myöntää toimiluvan vain, jos nämä sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun rahastoyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava rahastoyhtiötä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat valvoakseen jatkuvasti tämän kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä.

3. Hakijalle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

4. Rahastoyhtiö voi aloittaa toimintansa heti kun toimilupa on myönnetty.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos rahastoyhtiö:

- a) ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan värien ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
- d) ei enää täytä direktiivin 93/6/ETY mukaisia vaatimuksia silloin, kun sen toimilupa kattaa myös tämän direktiivin 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua harkinnanvaraisen salkunhoidon;
- e) on vakavalla ja/tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
- f) kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

5 b artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa rahastoyhtiötoiminnan aloittamista varten, ennen kuin niille on ilmoitettu sellaisten rahastoyhtiön osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on määräomistusyhteys, sekä näiden määräomistusyhteyksien suuruus.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos ne eivät ole vakuuttuneita edellä mainittujen osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, ottaen huomioon tarve varmistaa rahastoyhtiön järkevä ja vakaa johtaminen.

2. Jos kyse on sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeestä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Euroopan unionin ulkopuolella ja joka on aloittamassa tai harjoittaa toimintaa, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa säännöksiä, jotka johtavat suotuisampaan kohteluun kuin sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen kohtelu, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltioiden alueella.

3. Asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava etukäteen sellaisen rahastoyhtiön toimiluvan myöntämisen osalta,

- a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen tytäryritys,
- b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys, tai

c) jossa määräysvaltaa käyttävät samat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa rahastoyhtiössä, sijoituspalveluyrityksessä, luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä.

B osasto

Suhteet kolmansiin maihin

5 c artikla

1. Suhteista kolmansiin maihin säädetään sijoituspalveludirektiivin 7 artiklan asianomaisissa säännöksissä.

Tässä direktiivissä sijoituspalveludirektiivin 7 artiklaan sisältyvillä ilmauksilla 'tytäryritys' ja 'sijoituspalveluyritys' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä'; sijoituspalveludirektiivin 7 artiklan 2 kohdan englanninkielisen version ilmauksella 'providing investment services' (sijoituspalvelujen tarjoamisen yhteydessä) tarkoitetaan ilmausta 'providing services' (palvelujen tarjoamisen yhteydessä).

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myös niistä yleisistä vaikeuksista, joita yhteissijoitusyrityksillä on osuuksiensa kaupan pitämisessä kolmannessa maassa.

C osasto

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

5 d artikla

1. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, täyttää jatkuvasti tämän direktiivin 5 artiklassa sekä 5 a artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset. Rahastoyhtiön omien varojen määrä ei saa alittaa 5 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltä tasoa. Jos näin kuitenkin käy, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos olosuhteet sen oikeuttavat, antaa tällaisille yrityksille määräajan, jonka kuluessa korjata tilanteensa tai lopettaa toimintansa.

2. Rahastoyhtiön toiminnan vakauden valvonnasta vastaavat kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset riippumatta siitä, perustaako rahastoyhtiö sivuliikkeen tai tarjoaako se palveluja toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin niiden säännösten soveltamista, jotka asettavat vastuun vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille.

5 e artikla

1. Määräomistusyhteyksiin rahastoyhtiössä sovelletaan niitä sääntöjä, jotka on asetettu sijoituspalveludirektiivin 9 artiklassa.

2. Tässä direktiivissä sijoituspalveludirektiivin 9 artiklaan sisältyvillä ilmauksilla 'yritys' ja 'sijoituspalveluyritys' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä'.

5 f artikla

1. Kotijäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita rahastoyhtiöiden on aina noudatettava tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamisen osalta.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten luonne huomioon ottaen, vaadittava, että kullakin rahastoyhtiöllä

a) on järkevä hallinto- ja tilinpitokäytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitetut valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin omien varojen sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan muun muassa varmistaa, että jokaisesta liiketoimesta, jossa rahasto on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisajankohta ja -paikka sekä se, että rahastoyhtiön hoitamien sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden varat sijoitetaan rahaston sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen sekä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;

b) on sellainen rakenne ja organisaatio, että yhtiön ja sen asiakkaiden, kahden sen asiakkaan, jonkun sen asiakkaan ja jonkun yhteissijoitusyrityksen tai kahden yhteissijoitusyrityksen välisistä eturistiriidoista yhteissijoitusyritykselle tai asiakkaille aiheutuvat riskit rajoitetaan mahdollisimman vähiin. Mikäli on perustettu sivuliike, hallintoa koskevat organisaatiojärjestelyt eivät kuitenkaan saa olla ristiriidassa vastaanottavan jäsenvaltion laatimien eturistiriitoja koskevien menettelysääntöjen kanssa.

2. Rahastoyhtiö, jonka toimilupa kattaa myös 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitun harkinnanvaraisen salkunhoidon,

— ei saa sijoittaa sijoittajan salkkua tai osaa siitä hoitamiensa sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden osuuksiin, ellei se ole saanut tähän asiakkaalta etukäteen yleishyväksyntää,

— on 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY (*) säännösten alainen.

5 g artikla

1. Jos jäsenvaltio sallii rahastoyhtiön siirtää liiketoimintansa tehostamiseksi yhden tai useamman omista tehtävistään kolmansille osapuolille, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

a) toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava siitä asianmukaisella tavalla;

- b) toimeksianto ei saa estää rahastoyhtiön tehokasta valvontaa eikä se varsinkaan saa estää rahastoyhtiötä toimimasta eikä hoitamasta yhteissijoitusyritystä sijoittajien parhaan edun mukaisesti;
- c) mikäli tehtävien siirto koskee sijoitusten hoitoa, toimeksianto voidaan antaa ainoastaan yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan tai jotka on rekisteröity varojen hoidon suorittamista varten ja joiden toiminnan vakautta valvotaan; tehtävien siirron on oltava rahastoyhtiöiden määräajoin vahvistamien, sijoitusten hajauttamisperusteiden mukainen;
- d) mikäli toimeksianto koskee sijoitusten hoitoa ja se annetaan yhteisön ulkopuoliselle yritykselle, on huolehdittava valvonnasta vastaavien viranomaisten välisestä yhteistyöstä;
- e) toimeksiantoa ei sijoitusten hoidon ydintoiminnan osalta saa antaa omaisuudenhoitajalle eikä muulle yritykselle, jonka edut voivat olla ristiriidassa rahastoyhtiön tai osuudenhaltijoiden etujen kanssa;
- f) käytettävissä on toimenpiteitä, joiden avulla rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavat henkilöt voivat jatkuvasti ja tehokkaasti valvoa toimeksisaaneen yrityksen toimintaa;
- g) toimeksianto ei estä rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavia henkilöitä antamasta lisäohjeita tehtäviä toimeksisaaneelle yritykselle eikä peruuttamasta toimeksiantoa välittömästi, jos tämä on sijoittajien etujen mukaista;
- h) yrityksen, jolle tehtäviä on siirretty, on siirrettävien tehtävien luonne huomioon ottaen oltava pätevä ja kykenevä suorittamaan kyseiset tehtävät, ja
- i) yhteissijoitusyritysten tarjousesitteissä luetellaan tehtävät, joiden toimeksiantamiseen rahastoyhtiö on saanut luvan.

2. Se, että rahastoyhtiö on siirtänyt tehtäviä kolmasosapuolille, ei missään tapauksessa vaikuta rahastoyhtiön eikä omaisuudenhoitajan vastuuseen, eikä rahastoyhtiö saa siirtää tehtäviään siinä määrin, että siitä tulee postilaatikkoyhteisö.

5 h artikla

Kunkin jäsenvaltion on laadittava käytännესäännöt, joita kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden rahastoyhtiöiden on aina noudatettava. Käytännესäännöissä on pantava täytäntöön vähintään seuraavissa luettelakohdissa säädetyt periaatteet. Näillä periaatteilla varmistetaan, että rahastoyhtiö

- a) toimii liiketoimintaansa harjoittaessaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi;

- b) toimii hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi asianmukaisen pätevästi, varovasti ja huolellisesti;
- c) omaa liiketoimintansa asianmukaiseen harjoittamiseen tarvittavat voimavarat ja menettelytavat ja käyttää niitä tehokkaasti;
- d) pyrkii välttämään eturistiriitoja ja, silloin kun ne eivät ole vältettävissä, varmistaa, että sen hoitamia yhteissijoitusyrityksiä kohdellaan oikeudenmukaisesti; ja
- e) noudattaa kaikkia sen liiketoimintaan sovellettavia lainsäädännön vaatimuksia edistääkseen sijoittajiensa etua ja markkinoiden häiriöttömyyttä.

D osasto

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastoyhtiö, jolle toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti myöntäneet toimiluvan, voi harjoittaa niiden alueella toimiluvan mukaista toimintaa joko perustamalla sivuliikkeen tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen perustamisen tai palvelujen tarjoamisen ehdoksi toimiluvan saamista, perustamispääoman maksamista tai muita vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä.

6 a artikla

1. Edellä 5 ja 5 a artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämisen lisäksi rahastoyhtiön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava jokaista rahastoyhtiötä, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, antamaan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta tehdessään seuraavat tiedot sekä esittämään seuraavat asiakirjat:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle rahastoyhtiö aikoo perustaa sivuliikkeen;
- b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset toimet ja palvelut ja sivuliikkeen organisaatorakenne;
- c) vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada;
- d) sivuliikkeen hoitamisesta vastuussa olevien nimet.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole suunniteltu toiminta huomioiden syytä epäillä rahastoyhtiön hallinnollisten rakenteiden tai varojen riittävyyttä, niiden on kolmen kuukauden kuluessa kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava nämä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava siitä rahastoyhtiölle. Niiden on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät toimittamasta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle rahastoyhtiölle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot. Tällaisesta kieltäytymisestä tai vastaamatta jättämisestä on oltava oikeus valittaa kotijäsenvaltion tuomioistuimiin.

4. Ennen kuin rahastoyhtiön sivuliike aloittaa liiketoiminnan, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta valmistauduttava rahastoyhtiön valvontaan ja tarvittaessa ilmoitettava ne vaatimukset, mukaan lukien 44 ja 45 artiklassa tarkoitettujen vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevat säännöt ja 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen omaisuudenhoitopalvelujen tarjonnassa sekä sijoitusneuvonta- ja säilytyspalvelujen tarjonnassa noudatettavat menettelysäännöt, joiden mukaisesti kyseistä liiketoimintaa on vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettava yleisen edun vaatimukset huomioon ottaen.

5. Kun ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saadaan tai, jollei näiltä viranomaisilta ole 4 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa saatu ilmoitusta, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa liiketoiminnan. Tästä ajankohdasta lähtien rahastoyhtiö voi myös aloittaa hoitamiensa tämän direktiivin piiriin kuuluvien sijoitusrahastojen ja sijoitusyhtiöiden osuuksien jakelun, jolleivät vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ennen tämän kahden kuukauden jakson päättymistä tekemässään kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedoksi annettavassa perustellussa päätöksessä toteaa, että osuuksien kaupan pitämiseksi toteutetut järjestelyt eivät ole 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa tarkoitettujen säännösten mukaisia.

6. Jos 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä kotijäsenvaltion että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa, jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 3 kohdan mukaisesti ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset 4 kohdan mukaisesti tehdä päätöksen muutoksen johdosta.

7. Jos 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, kotijäsenvaltion viranomaisten on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille.

6 b artikla

1. Rahastoyhtiön, joka palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella haluaa harjoittaa liiketoimintaa toisen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltio, jonka alueella rahastoyhtiö aikoo toimia;

b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimet ja palvelut.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta toimitettava ne vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Niiden on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sovellettavista sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

3. Rahastoyhtiö voi tämän jälkeen aloittaa liiketoiminnan vastaanottavassa jäsenvaltiossa 46 artiklan säännöksistä huolimatta.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on saadessaan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoitettava tarvittaessa rahastoyhtiölle ne vaatimukset, mukaan lukien 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen omaisuudenhoitopalvelujen tarjonnassa sekä sijoitusneuvonta- ja säilytyspalvelujen tarjonnassa noudatettavat menettelysäännöt, joiden mukaisesti rahastoyhtiön on yleisen edun vaatimukset huomioon ottaen toimittava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Jos 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen sisältö muuttuu, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä kotijäsenvaltion että vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen muutosten voimaantuloa, jotta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa ilmoittaa yhtiölle 3 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin tehtävistä muutoksista tai lisäyksistä.

5. Rahastoyhtiöön sovelletaan tämän artiklan mukaista ilmoittamismenettelyä myös silloin, kun se uskoo osuuksien kaupan pitämisen vastaanottavassa jäsenvaltiossa kolmannen osapuolen tehtäväksi.

6 c artikla

1. Vastaanottava jäsenvaltio voi tilastollisia tarkoituksia varten vaatia, että kaikkien rahastoyhtiöiden, joilla on sivuliike sen alueella, on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille määräjain kertomus toiminnastaan tässä jäsenvaltiossa.

2. Hoitaessaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että rahastoyhtiöiden sivuliikkeiden on toimitettava tätä tarkoitusta varten samat tiedot kuin kotimaisten rahastoyhtiöiden.

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella liiketoimintaa harjoittavat rahastoyhtiöt toimittavat tiedot, joita tarvitaan sen valvomiseksi, että yhtiöt noudattavat niihin sovellettavia, vastaanottavan jäsenvaltion asettamia normeja, mutta nämä vaatimukset eivät saa olla tiukempia kuin jotka sama jäsenvaltio asettaa niihin sijoittautuneille rahastoyhtiöille valvoakseen, että ne noudattavat edellä mainittuja normeja.

3. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että rahastoyhtiö, jolla on sivuliike tai joka tarjoaa palveluja sen alueella, ei noudata niitä tämän direktiivin säännösten nojalla tuossa jäsenvaltiossa annettuja säännöksiä ja määräyksiä, joilla annetaan toimivalta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä rahastoyhtiötä korjaamaan sääntöjenvastainen tilanteensa.

4. Jos kyseinen rahastoyhtiö ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Nämä toteuttavat mahdollisimman nopeasti kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistukseksi, että rahastoyhtiö korjaa sääntöjenvastaisen tilanteensa. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jos rahastoyhtiö jatkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien ja 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten tai määräysten rikkomista kotijäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei kyseisessä jäsenvaltiossa voida toteuttaa, vastaanottava jäsenvaltio voi ilmoitettuaan tästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet estääkseen sääntöjenvastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä sekä estääkseen tarvittaessa rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa rahastoyhtiöille tiedoksi.

6. Edellä olevat säännökset eivät vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuteen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ehkäistäkseen yleisen edun suojelemiseksi annettujen säännösten ja määräysten vastaisen toiminnan alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää säännöksiä rikkovia rahastoyhtiöitä aloittamasta uusia liiketoimia jäsenvaltion alueella.

7. Edellä 4, 5, ja 6 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet, joihin liittyy rangaistuksia tai rahastoyhtiön toiminnan rajoittamista, on perusteltava asianmukaisesti ja niistä on ilmoitettava kyseiselle rahastoyhtiölle. Näistä toimenpiteistä voidaan valittaa tuomioistuimeen niistä päätöksen tehneessä jäsenvaltiossa.

8. Ennen 3, 4, ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamista vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kiireellisissä tapauksissa toteuttaa kaikki tarvittavat varotoimenpiteet suojataksien sijoittajien sekä muiden sellaisten etua, joille palveluja tarjotaan. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti komissiolle ja asianomaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia komissio voi päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

9. Jos toimilupa peruutetaan, siitä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja niiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla estetään kyseistä rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia jäsenvaltion alueella sekä suojataan sijoittajien etua. Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen 53 artiklan nojalla perustetulle yhteyskomitealle.

10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden tapausten määrä ja laji, joissa on tapahtunut 6 a artiklan mukainen kieltäytyminen tai joissa on toteutettu 5 kohdan mukaisia toimenpiteitä. Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen 53 artiklan nojalla perustetulle yhteyskomitealle.

(*) EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.”

4) Lisätään 7 artiklan edelle seuraava:

”III a JAKSO

OmaisuuDENHOITAJAN velvoitteet”

5) Korvataan IV jakson nimi ja 12 artikla seuraavasti:

”IV JAKSO

Sijoitusyhtiöiden velvoitteet

A osasto

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset

12 artikla

Sijoitusyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää virallista toimilupaa.

Jäsenvaltioiden on määritettävä sijoitusyhtiön oikeudellinen muoto.”

6) Lisätään 13 artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

"13 a artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa sijoitusyhtiölle, joka ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, ellei sijoitusyhtiöllä ole riittävää, vähintään 300 000 euron alkupääomaa.

Jos sijoitusyhtiö ei ole nimennyt tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä, noudatetaan lisäksi seuraavaa:

- toimilupaa ei myönnetä, ellei toimilupahakemuksen liitteenä ole toimintaohjelmaa, jossa selvitetään muun muassa sijoitusyhtiön organisaatorakenne;
- sijoitusyhtiön johtajien on oltava riittävän hyvämaineisia ja riittävän kokeneita myös sijoitusyhtiön harjoittaman liiketoiminnan lajin osalta. Tätä varten johtajien sekä kaikkien heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä sijoitusyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset. Johtajilla tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan edustavat sijoitusyhtiötä tai jotka tosiasiallisesti määräävät sijoitusyhtiön toimintalinjasta;
- jos sijoitusyhtiön ja muiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi myöntää toimiluvan vain, jos nämä sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun sijoitusyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava sijoitusyhtiötä toimittamaan tiedot, jotka viranomaiset tarvitsevat.

2. Hakijalle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

3. Sijoitusyhtiö voi aloittaa toimintansa heti kun toimilupa on myönnetty.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla sijoitusyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos sijoitusyhtiö:

- a) ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
- d) on vakavalla ja/tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
- e) kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

B osasto

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

13 b artikla

Edellä 5 g ja 5 h artiklaa sovelletaan sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä. Tässä artiklassa 'rahastoyhtiöllä' tarkoitetaan sijoitusyhtiötä.

Sijoitusyhtiöt saavat hoitaa ainoastaan oman salkkunsa varoja eivätkä ne saa missään olosuhteissa ottaa toimeksiantoa varojen hoitamiseksi kolmannen osapuolen puolesta.

13 c artikla

Kotijäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita niiden sijoitusyhtiöiden, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla luvan saanutta rahastoyhtiötä, on jatkuvasti noudatettava.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös sijoitusyhtiön luonne huomioon ottaen, vaadittava, että yhtiöllä on järkevä hallinto- ja tilinpito-käytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitettua valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin niiden alkupääoman sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan muun muassa varmistaa, että jokaisesta liiketoimesta, jossa yhtiö on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisajankohta ja -paikka, sekä se, että sijoitusyhtiön varat sijoitetaan yhtiöjärjestyksen ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti."

7) Lisätään 14 artiklan edelle seuraava:

"IV a JAKSO

OmaisuuDENHOITAJAN VELVOITTEET"

8) Korvataan 27 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Sijoitusyhtiön sekä, kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta, rahastoyhtiön on julkistettava:

- yksinkertaistettu tarjousesite,
- varsinainen tarjousesite,
- toimintakertomus kultakin tilikaudelta, ja
- puolivuotiskatsaus tilikauden kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta."

9) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

"28 artikla

1. Sekä yksinkertaistetussa että varsinaisessa tarjousesitteessä on oltava tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion heille ehdotetusta sijoituksesta ja erityisesti siihen liittyvistä riskeistä. Varsinaisessa tarjousesitteessä on oltava sijoituskohteena olevasta rahoitusvälineestä riippumatta selkeä ja helposti ymmärrettävä selvitys rahaston riskiprofiilista.

2. Varsinaisessa tarjousesitteessä on oltava ainakin tämän direktiivin liitteessä I olevassa A luettelossa mainitut tiedot, siltä osin kuin nämä tiedot eivät jo sisälly rahaston sääntöihin tai yhtiöjärjestykseen, jotka on liitetty varsinaiseen tarjousesitteeseen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Yksinkertaistetussa tarjousesitteessä on oltava yhteenveto tämän direktiivin liitteessä I olevassa C luettelossa mainituista keskeisistä tiedoista. Se on suunniteltava ja laadittava siten, että se on helposti keskimääräisen sijoittajan ymmärrettävissä. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan yksinkertaistetun tarjousesitteen liittämiseen varsinaiseen tarjousesitteeseen sen irrotettavissa olevana osana. Yksinkertaistettua tarjousesitettä voidaan käyttää markkinointivälineenä kaikissa jäsenvaltioissa sellaisenaan vain kääntämisestä aiheutuvien muutoksien. Jäsenvaltiot eivät tämän vuoksi voi vaatia lisättäväksi muita asiakirjoja tai lisätietoja.

4. Sekä varsinainen että yksinkertaistettu tarjousesite voidaan laatia kirjallisen asiakirjan muotoon tai mihin tahansa muuhun kestäväan muotoon, jolla on kirjallista muotoa vastaava, toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä oikeudellinen asema.

5. Toimintakertomukseen on sisällytettävä tase tai varoja ja velkoja koskeva selvitys, tilikauden yksityiskohtainen tuloslaskelma, tilikauden toimintakertomus ja tämän direktiivin liitteessä I olevassa luettelossa B mainitut muut tiedot sekä kaikki muutkin tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta sijoittajat voivat luotettavasti arvioida yhteissijoitusyrityksen toiminnan kehitystä ja sen tulosta.

6. Puolivuotiskatsaukseen on sisällytettävä ainakin tämän direktiivin liitteessä I olevan luettelon B I—IV luvussa mainitut tiedot; jos yhteissijoitusyritys on maksanut väliosinkoa tai ehdottaa sen maksamista, luvuista on käytävä ilmi puolivuotiskauden tulos verojen jälkeen sekä maksettu tai ehdotettu väliosinko."

10) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

"29 artikla

1. Sijoitusrahaston säännöt tai sijoitusyhtiön yhtiöjärjestys ovat varsinaisen tarjousesitteen erottamaton osa ja ne on liitettävä siihen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei kuitenkaan tarvitse liittää varsinaiseen tarjousesitteeseen, jos osuudenhaltijoille ilmoitetaan siitä, että heille toimitetaan pyynnöstä nämä asiakirjat, tai siitä, missä nämä asiakirjat ovat heidän nähtäväänsä kussakin niistä jäsenvaltioista, joissa osuuksia pidetään kaupan."

11) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

Yksinkertaistetun ja varsinaisen tarjousesitteen keskeiset tiedot on pidettävä ajan tasalla."

12) Korvataan 32 artikla seuraavasti:

"32 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on toimitettava yksinkertaistettu ja varsinainen tarjousesitteesä, niihin tehty muutokset sekä toimintakertomuksensa ja puolivuotiskatsauksensa toimivaltaisille viranomaisille."

13) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

"33 artikla

1. Yksinkertaistettu tarjousesite on tarjottava merkitsijöille veloituksetta ennen sopimuksen tekemistä.

Lisäksi varsinainen tarjousesite sekä viimeksi laadittu toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus on pyynnöstä veloituksetta toimitettava merkitsijöille.

2. Toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus on pyynnöstä veloituksetta toimitettava osuudenhaltijoille.

3. Toimintakertomusten ja puolivuotiskatsausten on oltava yleisön saatavilla sellaisissa paikoissa tai sellaisilla muilla toimivaltaisten viranomaisten hyväksymillä tavoilla, joista ilmoitetaan varsinaisessa ja yksinkertaistetussa tarjousesitteessä."

14) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

"35 artikla

Kaikessa yhteissijoitusyritysten osuuksien hankkimiseen kehottavassa mainonnassa on oltava maininta tarjousesiteistä sekä paikoista, joissa ne ovat yleisön saatavilla, tai siitä, miten yleisö voi saada ne nähtäväkseen."

15) Korvataan 46 artikla seuraavasti:

"46 artikla

Jos yhteissijoitusyritys aikoo pitää osuuksiaan kaupan jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin sijaintivaltiossaan, sen on ensin ilmoitettava tästä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Sen on samalla toimittava viimeksi mainituille viranomaisille:

- toimivaltaisten viranomaisten antama todistus siitä, että se täyttää tässä direktiivissä asetetut vaatimukset,
- rahastonsa säännöt tai yhtiöjärjestyksensä,
- varsinainen ja yksinkertaistettu tarjousesitteensä,
- tarvittaessa viimeisin toimintakertomuksensa ja mahdollinen sen jälkeinen puolivuotiskatsauksensa, ja
- yksityiskohtaiset tiedot järjestelyistä, jotka on tehty sen osuuk-sien pitämiseksi kaupan kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

Sijoitusyhtiö tai rahastoyhtiö voi alkaa pitää osuuksiaan kaupan kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa kahden kuukauden kuluttua edellä mainitun ilmoituksen jättämisestä, jolleivät asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaiset ennen tämän kahden kuukauden jakson päättymistä tekemässään perustellussa päätöksessä toteaa, että osuuk-sien kaupan pitämistä koskevat järjestelyt eivät ole 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa tarkoitettujen säännösten mukaisia."

16) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

"47 artikla

Jos yhteissijoitusyritys pitää osuuksiaan kaupan jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin sijaintivaltiossaan, sen on tässä toisessa jäsenvaltiossa pidettävä tarjolla samoja menettelyjä noudattaen kuin sen kotijäsenvaltion osalta on säädetty, varsinainen ja yksinkertaistettu tarjousesite, toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus sekä 29 ja 30 artiklassa tarkoitettut muut tiedot.

Nämä asiakirjat on toimitettava jollakin vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä."

17) Lisätään 52 artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

"52 a artikla

1. Jos rahastoyhtiö toimii yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan tarjoamalla palveluja tai perustamalla sivuliikkeen, kaikkien kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä.

Niiden on toimitettava toisilleen pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat tällaisten rahastoyhtiöiden johtoa ja omistusta ja jotka voivat helpottaa näiden yhtiöiden valvontaa, sekä kaikki tiedot, jotka voivat helpottaa

tällaisten yhtiöiden seurantaa. Erityisesti kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset keräävät 6 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimenpiteistä, jotka vastaanottava jäsenvaltio on toteuttanut 6 c artiklan 6 kohdan nojalla ja jotka koskevat rahastoyhtiölle määrättyjä rangaistuksia tai sen toiminnalle asetettuja rajoituksia, siinä laajuudessa kuin kotijäsenvaltion viranomaisille uskottujen valvonta-tehtävien hoitamiseksi on tarpeen.

52 b artikla

1. Jos rahastoyhtiö, jolle toinen jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, harjoittaa liiketoimintaa sivuliikkeen välityksellä vastaanottavan jäsenvaltion alueella, viimeksi mainitun jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tarkistaa itse tai tehtävään valtuuttamiensa henkilöiden välityksellä tarkistuttaa paikalla 52 a artiklassa tarkoitettuja tietoja.

2. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia huolehtimaan paikalla tehtävistä tarkastuksista. Tällaisen pyynnön saaneiden viranomaisten on toimivaltansa rajoissa vastattava pyyntöön suorittamalla kyseiset tarkastukset itse taikka antamalla pyynnön esittäneiden viranomaisten tai tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittaa ne.

3. Tämä artikla ei vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeuteen suorittaa tarkastuksia tämän jäsenvaltion alueelle perustettujen sivuliikkeiden tiloissa tämän direktiivin mukaisia tehtäviä hoitaessaan."

18) Numeroidaan direktiivin 85/611/ETY liite liitteeksi I.

19) Muutetaan liitteessä I olevaa A luetteloa seuraavasti:

1) Lisätään sarakkeessa "Tiedot sijoitusyhtiöstä" olevan 1.2 kohdan jälkeen seuraavaa:

"1.3 Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, maininta näistä alarahastoista."

2) Lisätään sarakkeessa "Tiedot sijoitusyhtiöstä" olevaan 1.13 kohtaan seuraava virke:

"Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, tiedot siitä, miten osuudenhaltija voi siirtyä alarahastosta toiseen, sekä tiedot tällaisissa tapauksissa sovellettavista maksuista."

3) Lisätään 4 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”5. Muut sijoittamista koskevat tiedot

5.1 Sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön aikaisemman toiminnan tulokset (soveltuvien osin) — nämä tiedot voidaan joko sisällyttää tarjousesitteeseen tai liittää siihen.

5.2 Tiedot siitä, minkätyyppisille sijoittajille sijoitusrahasto tai sijoitusyhtiö on tarkoitettu.

6. Taloudelliset tiedot

6.1 Mahdolliset muut kuin kohdassa 1.17 mainitut kulut ja maksut jaoteltuina niihin, jotka maksaa osuudenhaltija, ja niihin, jotka maksetaan sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön varoista.”

20) Lisätään tämän direktiivin liitteessä I oleva teksti direktiivin 85/611/ETY liitteeseen I.

21) Lisätään tämän direktiivin liite II direktiiviin 85/611/ETY liitteeksi II.

Siirtymä- ja loppusäännökset

2 artikla

1. Direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyille sijoituspalveluyrityksille, joille on myönnetty toimilupa ainoastaan mainitun direktiivin liitteessä olevan A osan 3 kohdan ja C osan 1 ja 6 kohdan mukaisten palvelujen tarjontaan, voidaan tämän direktiivin mukaisesti myöntää toimilupa hoitaa sijoitusrahastoja ja sijoitusyhtiöitä ja luonnehtia itseään ”rahastoyhtiönä”. Tässä tapauksessa näiden sijoituspalveluyritysten on luovuttava direktiivin 93/22/ETY mukaisesti saamastaan toimiluvasta.

2. Rahastoyhtiöillä, joille niiden kotijäsenvaltiossa on jo ennen 13 päivää helmikuuta 2004 myönnetty direktiivin 85/611/ETY nojalla toimilupa sijoitusrahastojen muodossa toimivien yhteissijoitusyritysten ja sijoitusyhtiöiden hoitamiseen, katsotaan olevan tämän direktiivin mukainen toimilupa, jos näiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään, että rahastoyhtiöiden on täytettävä 5 a ja 5 b artiklassa asetettuja vastaavat vaatimukset voidakseen aloittaa tällaisen toiminnan.

3. Rahastoyhtiöt, joille on jo ennen 13 päivää helmikuuta 2004 myönnetty toimilupa ja jotka eivät kuulu 2 kohdassa tarkoitettuihin yhtiöihin, voivat jatkaa tällaista toimintaa, jos ne saavat 13 päivään helmikuuta 2007 mennessä niiden kotijäsenvaltion säännösten mukaisesti myönnetyn toimiluvan tällaisen toiminnan jatkamiseen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten mukaisesti.

Vain tällaisen toimiluvan myöntäminen tekee tällaisista rahastoyhtiöistä tämän direktiivin sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien säännösten vaatimusten mukaisia.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on viimeistään 13 päivänä elokuuta 2003 annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näiden säännösten on tultava voimaan viimeistään 13 päivänä helmikuuta 2004.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ARIAS CAÑETE

LIITE I

"C LUETTELO

Yksinkertaistetun tarjousesitteen sisältö

Yhteissijoitusyrityksen lyhyt esittely

- tiedot siitä, milloin sijoitusrahasto tai sijoitusyhtiö on perustettu sekä missä jäsenvaltiossa se on rekisteröity tai perustettu;
- jos yhteissijoitusyrityksellä on useita alarahastoja, maininta tästä;
- rahastoyhtiö (soveltuvin osin);
- aiottu toimintakausi (soveltuvin osin);
- omaisuudenhoitaja;
- tilintarkastajat;
- yhteissijoitusyritystä markkinoiva rahoituskonserni (esimerkiksi pankki).

Sijoituksia koskevat tiedot

- lyhyt kuvaus yhteissijoitusyrityksen tavoitteista;
- sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön sijoituspolitiikka ja lyhyt arvio rahaston riskiprofiilista (mukaan lukien soveltuvin osin 24 a artiklan mukaiset ja alarahastoittaiset tiedot);
- sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön aiempi tuloskehitys (soveltuvin osin) sekä varoitus, että tämä ei osoita tulevaa kehitystä — nämä tiedot voidaan joko sisällyttää tarjousesitteeseen tai liittää siihen;
- tiedot siitä, minkätyyppisille sijoittajille sijoitusrahasto tai rahastoyhtiö on tarkoitettu.

Taloudelliset tiedot

- verojärjestelmä;
- osto- ja myyntipalkkiot;
- muut mahdolliset kulut ja maksut jaoteltuina niihin, jotka maksaa osuudenhaltija, ja niihin, jotka maksetaan sijoitusrahaston tai sijoitusyhtiön varoista.

Kaupalliset tiedot

- miten osuuksia ostetaan;
- miten osuuksia myydään;
- jos yhteissijoitusyrityksellä on useita alarahastoja, miten siirtyminen alarahastosta toiseen tapahtuu ja mitä maksuja tällöin sovelletaan;
- milloin ja miten (mahdolliset) osuuksille maksettavat osingot jaetaan;
- kuinka usein sekä missä ja miten hinnat julkistetaan tai ne ovat saatavilla.

Lisätiedot

- maininta siitä, että varsinainen tarjousesite, toimintakertomus ja puolivuotiskatsaus ovat pyynnöstä saatavina maksutta ennen sopimuksen tekoa ja sen jälkeen;
 - toimivaltainen viranomainen;
 - ilmoitus siitä, mistä saa tarvittaessa lisätietoja (kuten yhteys henkilön nimi/osasto, ajat);
 - tarjousesitteen julkaisupäivä."
-

LIITE II

"LIITE II

Yhteiseen salkunhoitoon kuuluvat tehtävät

- Sijoitusten hoito;
 - Hallinnoiminen:
 - a) lakisääteiset ja rahastonhoitoon liittyvät kirjanpitopalvelut,
 - b) asiakastiedustelut,
 - c) arvonmääritys ja hinnoittelu (veroilmoitukset mukaan luettuna),
 - d) säännösten noudattamisen seuranta,
 - e) osuudenhaltijarekisterin ylläpito,
 - f) tulojen jakaminen,
 - g) osuuksien liikkeeseenlasku ja lunastaminen,
 - h) sopimusten selvitystoiminta (osuustodistusten toimitus mukaan luettuna),
 - i) tietojen kirjaaminen;
 - Markkinointi."
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/108/EY,

annettu 21 päivänä tammikuuta 2002,

arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta yhteissijoitusyritysten sijoitusten osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivin 85/611/ETY ⁽⁴⁾, soveltamisala rajoittui aluksi avoimiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jotka edistävät osuuksiensa myyntiä yleisölle yhteisön alueella ja joiden ainoa tarkoitus on sijoittaminen siirtokelpoisiin arvopapereihin (yhteissijoitusyritykset). Direktiivin 85/611/ETY johdanto-osassa todettiin, että kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien yhteissijoitusyritysten osalta yhteensovittaminen toteutetaan myöhemmin.
- (2) Markkinakehitys huomioon ottaen on suotavaa laajentaa yhteissijoitusyritysten sijoitusmahdollisuuksia, jotta ne voivat sijoittaa muihin riittävän likvideihin rahoitusvälineisiin kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin. Rahoitusvälineet, joihin yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkun varoja voidaan sijoittaa, luetellaan tässä direktiivissä. Indeksillä suoritettava sijoitussalkun sijoitusten valinta on eräs salkunhoitomenetelmä.
- (3) Tähän direktiiviin sisältyvä siirtokelpoisten arvopaperien määritelmä koskee ainoastaan tätä direktiiviä, eikä se vaikuta millään tavalla kansallisessa lainsäädännössä käytettyihin erilaisiin määritelmiin, joita käytetään muihin tarkoituksiin, kuten verotusta varten. Tämän vuoksi kyseinen määritelmä ei koske esimerkiksi sellaisten yhteisöjen kuin "building societies" tai "industrial and provident societies" liikkeeseen laskemia osakeita tai vastaavia arvopapereita, joiden omistus ei käytännössä voi siirtyä muuten kuin siten, että liikkeeseen laskenut yhteisö lunastaa ne takaisin.
- (4) Rahamarkkinavälineisiin kuuluvat sellaiset siirtokelpoiset rahoitusvälineet, joilla ei yleensä käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla vaan rahamarkkinoilla, kuten esimer-

kiksi valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset, sijoitustodistukset, yritystodistukset, siirtokelpoiset keskipitkät velkasitoumukset ja pankkivekselit.

- (5) On tarpeen varmistaa, että tässä direktiivissä käytetty säänneltyjen markkinoiden käsite vastaa sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/22/ETY ⁽⁵⁾ käytettyä käsitettä.
- (6) On suotavaa, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa varojaan sellaisten yhteissijoitusyritysten ja/tai muiden avointen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, jotka sijoittavat myös tässä direktiivissä mainittuun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja jotka toimivat riskin hajauttamisen periaatteella. Yhteissijoitusyrityksiä tai muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, joihin yhteissijoitusyritys sijoittaa, on valvottava tehokkaasti.
- (7) Yhteissijoitusyritysten yhteissijoitusyrityksiin ja muihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin kohdistuvien sijoitusmahdollisuuksien kehittämistä olisi helpotettava. Tämän vuoksi on tärkeää varmistaa, ettei tällainen sijoitustoiminta heikennä sijoittajansuojaa. Koska yhteissijoitusyritykset voivat entistä helpommin sijoittaa muiden yhteissijoitusyritysten ja/tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, on tarpeen vahvistaa tietyt säännöt määrällisistä rajoituksista, tietojen antamisesta ja päällekkäisyyksien estämisestä.
- (8) Markkinakehityksen huomioon ottamiseksi sekä talous- ja rahaliiton toteutumisen vuoksi on suotavaa sallia yhteissijoitusyritysten sijoitukset pankkitalletuksiin. Pankkitalletuksiin sijoitettujen varojen riittävän likviditeetin varmistamiseksi näiden talletusten on oltava vaadittaessa takaisin maksettavia tai ne on voitava nostaa. Jos talletukset tehdään luottolaitokseen, jonka kotipaikka on Euroopan unionin ulkopuolisessa valtiossa, kyseiseen luottolaitokseen olisi sovellettava toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, jotka vastaavat yhteisön lainsäädännössä asetettuja.

- (9) Sen lisäksi, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa pankkitalletuksiin rahastonsa sääntöjen tai yhtiöjärjestyksensä mukaisesti, saattaa olla tarpeen, että kaikilla yhteissijoitusyrityksillä voi olla toiminnan edellyttämiä käteisvaroja, kuten avistatalletuksia. Tällaisten toiminnan edellyttämien käteisvarojen pitäminen voi olla perusteltua

⁽¹⁾ EYVL C 280, 9.9.1998, s. 6 ja EYVL C 311 E, 31.10.2000, s. 302.

⁽²⁾ EYVL C 116, 28.4.1999, s. 44.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. helmikuuta 2000 (EYVL C 339, 29.11.2000, s. 220), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 5. kesäkuuta 2001 (EYVL C 297, 23.10.2001, s. 35), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 23. lokakuuta 2001. Neuvoston päätös, tehty 4. joulukuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽⁵⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/64/EY.

esimerkiksi seuraavissa tapauksissa: juoksevien tai odottamattomien maksujen kattamiseksi; myyntitilanteessa niin pitkäksi ajaksi kuin tarvitaan varojen uudelleen sijoittamiseen siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin ja/tai muuhun tässä direktiivissä säädettyyn rahoitusomaisuuteen; ainoastaan tarpeelliseksi ajaksi silloin kun siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin ja muuhun rahoitusomaisuuteen sijoittaminen on keskeytettävä epäsuotuisien markkinaolosuhdeiden vuoksi.

- (10) Toiminnan vakauteen liittyvien syiden vuoksi yhteissijoitusyritysten on vältettävä sijoitusten liiallista, vastapuoliriskin aiheuttavaa keskittämistä yhteen laitokseen tai samaan yritysryhmään kuuluviin laitoksiin.
- (11) Yhteissijoitusyrityksille olisi annettava osana niiden yleistä sijoituspolitiikkaa ja/tai suojaustarkoituksessa nimenomainen mahdollisuus sijoittaa varoja rahoitusjohdannaisiin tarjousesitteessä ilmoitetun rahoitustavoitteen tai riskirajan saavuttamiseksi. Sijoittajansuojan varmistamiseksi on tarpeen rajoittaa johdannaisiin liittyvää mahdollisen riskin enimmäismäärää siten, että se ei ylitä yhteissijoitusyrityksen koko sijoitussalkun nettoarvoa. Jotta voidaan varmistaa, että johdannaissopimusten kaupoista johtuvista riskeistä ja sitoumuksista ollaan jatkuvasti tietoisia, ja jotta sijoitusrajoitusten noudattamista voidaan valvoa, on näitä riskejä ja sitoumuksia mitattava ja seurattava jatkuvasti. Sijoittajansuojan varmistamiseksi avoimuuden avulla yhteissijoitusyritysten olisi lisäksi annettava kuvaus niiden johdannaissopimustoista koskevista strategioista, menetelmistä ja sijoitusrajoituksista.
- (12) Vakioimattomien johdannaissopimusten osalta olisi asetettava lisävaatimuksia vastapuolten ja välineiden kelpoisuuden, likvidiyden ja position jatkuvan arvioinnin osalta. Lisävaatimusten tarkoituksena on varmistaa riittävä sijoittajansuoja, joka on lähellä sellaisiin johdannaissopimuksiin sisältyvää sijoittajansuojaa, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla.
- (13) Johdannaissopimuksiin perustuvia operaatioita ei saa milloinkaan käyttää tämän direktiivin säännösten ja periaatteiden kiertämiseen. Vakioimattomien johdannaissopimusten osalta olisi sovellettava riskinhajauttamista koskevia lisäsäntöjä yhdestä vastapuolesta tai vastapuolten ryhmästä aiheutuvien riskien varalta.
- (14) Jotkin pääasiassa osakkeisiin ja/tai velkakirjoihin sijoittavien yhteissijoitusyritysten salkunhoitomenetelmät perustuvat osakeindeksien ja/tai joukkovelkakirjaindeksien jäljittelyyn. On suotavaa, että yhteissijoitusyritykset voivat jäljitellä tunnettua ja tunnustettuja osakeindeksejä ja/tai joukkovelkakirjaindeksejä. Siksi saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön osakkeisiin ja/tai velkakirjoihin tässä

tarkoituksessa sijoittavia yhteissijoitusyrityksiä koskevat joustavammat riskin hajauttamissäännöt.

- (15) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin yleisöltä hankittujen rahojen yhteiseen sijoittamiseen tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Tässä direktiivissä mainituissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksellä saa olla tytäryhtiöitä ainoastaan silloin, kun se on tarpeen tiettyjen, niin ikään tässä direktiivissä mainittujen toimintojen suorittamiseksi tehokkaasti kyseisen yhteissijoitusyrityksen lukuun. On tarpeen varmistaa yhteissijoitusyritysten tehokas valvonta. Yhteissijoitusyrityksen tytäryhtiön perustaminen kolmanteen maahan olisi siksi sallittava ainoastaan direktiivissä mainituissa tapauksissa ja siinä vahvistetuista edellytyksistä. Yleinen velvollisuus toimia ainoastaan osuudenhaltijoiden etujen mukaisesti ja erityisesti tavoite lisätä kustannustehokkuutta eivät koskaan oikeuta yhteissijoitusyritystä ryhtymään toimenpiteisiin, jotka saattavat estää toimivaltaisia viranomaisia harjoittamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.
- (16) On tarpeen varmistaa entistä erilaisempien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksien vapaa rajat ylittävä kaupan pitäminen ja samalla turvata yhtiöläinen sijoittajansuojan vähimmäistaso. Asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan sitovalla yhteisön direktiivillä, jossa säädetään vähimmäisnormeista. Tällä direktiivillä toteutetaan ainoastaan vaaditun yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.
- (17) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (18) Komissio saattaa ehdottaa kodifiointia ehdotusten hyväksymisen jälkeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 85/611/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelukohta seuraavasti:

— joiden ainoana tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen 19 artiklan 1 kohdassa mainittuihin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja/tai muuhun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja jotka toimivat riskin hajauttamisen periaatteella, ja”.
- 2) Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

”8. Tässä direktiivissä ’siirtokelpoisilla arvopapereilla’ tarkoitetaan:

 - yhtiöiden osakkeita ja vastaavia arvopapereita (jäljempänä ’osakkeet’),
 - joukkovelkakirjalainoja ja muita arvopaperistettuja velkamuotoja (jäljempänä ’joukkovelkakirjat’),

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

— muita jälkimarkkinakelpoisia arvopapereita, joihin liittyy oikeus hankkia tällaisia siirtokelpoisia arvopapereita merkitsemällä tai vaihtamalla,

lukuun ottamatta 21 artiklassa tarkoitettuja menetelmiä ja välineitä.

9. Tässä direktiivissä 'rahamarkkinavälineillä' tarkoitetaan välineitä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahanmarkkinoilla ja jotka voidaan muuttaa helposti rahaksi ja joiden arvo voidaan tarkasti määritellä koska tahansa".

3) Korvataan 19 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahanmarkkinavälineisiin, jotka on otettu sijoituspalveludirektiivin 1 artiklan 13 kohdassa tarkoitetuille säännellyille markkinoille tai joilla käydään kauppaa kyseisillä markkinoilla;"

4) Lisätään 19 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa sanan "arvopapereihin" jälkeen sanat "ja rahanmarkkinavälineisiin".

5) Muutetaan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

— (ei vaikutusta suomenkieliseen toisintoon),

— lisätään kohta seuraavasti:

"e) yhteissijoitusyritysten, joille on annettu toimilupa tämän direktiivin mukaisesti, ja/tai muiden 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luettelamakohdassa tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin riippumatta siitä, sijaitsevatko kyseiset yritykset jossakin jäsenvaltiossa, edellyttäen, että:

— tällaiset muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset on hyväksytty sellaisen lainsäädännön nojalla, jonka mukaan ne ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka yhteissijoitusyritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä, ja edellyttäen, että viranomaisten välinen yhteistyö on riittävissä määrin varmistettu,

— osuudenhaltijoiden suoja muissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä vastaa yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden suojaa, ja erityisesti että varojen erottelun, siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahanmarkkinavälineiden lainaksioton, lainaksiannon ja ilman katetta tapahtuvan myynnin (ylimyynti) sääntely vastaa tämän direktiivin vaatimuksia,

— muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten liiketoiminnasta annetaan puolivuositain ja vuosittain kertomus, jonka nojalla niiden varoista ja veloista, tuloista ja liiketoimista voidaan tehdä arvio kertomuskaudelta,

— yhteissijoitusyritys tai muu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, jonka hankintaa tutkitaan, voi rahastosääntöjensä tai yhtiöjärjestyksensä mukaan sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan muiden yhteissijoitusyritysten tai

muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin; ja/tai

f) luottolaitostalletuksiin, jotka ovat vaadittaessa takaisin maksettavia tai nostettavissa ja erääntyvät enintään 12 kuukauden kuluessa, edellyttäen, että luottolaitoksen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa, tai, jos luottolaitoksen kotipaikka on yhteisön ulkopuolisessa valtiossa, sillä edellytyksellä, että siihen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden yhteissijoitusyritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä; ja/tai

g) rahoitusjohdannaisiin, mukaan lukien vastaavat käteisellä selvitettävät rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla; ja/tai rahoitusjohdannaisiin, joilla käydään kauppaa pörssilistan ulkopuolella (OTC, 'over-the-counter-johdannaiset'), jäljempänä 'vakioimattomat johdannaisopimukset', edellyttäen, että

— kohde-etuus muodostuu tässä kohdassa tarkoitetuista välineistä, rahoitusindekseistä, koroista, valuuttakursseista tai valuutoista, joihin yhteissijoitusyritys voi sijoittaa sijoitustavoitteidensa mukaisesti, mitkä ilmoitetaan yhteissijoitusyrityksen rahastosäännöissä tai yhtiöjärjestyksessä,

— vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoissa vastapuolet ovat laitoksia, joiden toiminnan vakautta valvotaan ja jotka kuuluvat yhteissijoitusyritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntään luokkiin, ja

— vakioimattomat johdannaisopimukset arvioidaan luotettavasti ja varmistettavasti päivittäin ja ne voidaan yhteissijoitusyrityksen aloitteesta milloin tahansa myydä, muuttaa rahaksi tai kattaa vastakkaisella toimella niiden käypään arvoon; ja/tai

h) rahanmarkkinavälineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla ja jotka kuuluvat 1 artiklan 9 kohdan soveltamisalaan, jos kyseisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku tai itse liikkeeseenlaskija kuuluu sijoittajien ja säästöjen suojaamiseksi tapahtuvan sääntelyn piiriin ja edellyttäen, että niiden

— liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallisviranomainen tai keskuspankki, Euroopan keskuspankki, Euroopan unioni tai Euroopan investointipankki, muu valtio kuin jäsenvaltio, tai liittovaltion tapauksessa jokin liittovaltion jäsenistä, taikka kansainvälinen julkisyhteisö, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu, tai

— liikkeeseenlaskija on yritys, jonka arvopapereilla käydään kauppaa a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla, tai

- liikkeeseenlaskija tai takaaja on laitos, jonka toiminnan vakautta valvotaan yhteisön lainsäädännössä määriteltyjen perusteiden mukaisesti, tai laitos, johon sovelletaan ja joka noudattaa toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin yhteisön lainsäädännössä annettujen, tai
- liikkeeseenlaskija on muu yhteisö, joka kuuluu yhteissijoitusyritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiin luokkiin, edellyttäen, että tällaisiin välineisiin tehtyihin sijoituksiin sovelletaan sijoittajansuojaa, joka vastaa ensimmäisessä, toisessa tai kolmannessa luettelamakohdassa säädettyä, ja että liikkeeseenlaskija on yhtiö, jonka oma pääoma ja vararahastot ovat vähintään 10 miljoonaa euroa ja joka laatii ja julkaisee tilinpäätöksensä neuvoston direktiivin 78/660/ETY (*) mukaisesti, tai yhteisö, joka kuuluu konserniin, jossa on yksi tai useampia pörssiyhtiöitä ja joka on erikoistunut konsernin rahoitukseen, tai yhteisö, joka on erikoistunut sellaisten arvopaperistamisvälineiden rahoitukseen, joissa hyödynnetään pankin likviditeettimiittä.

(*) Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettu neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY (EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/60/EY (EYVL L 162, 26.6.1999, s. 65)."

- 6) Lisätään 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa sanan "arvopapereihin" jälkeen sanat "ja rahamarkkinavälineisiin".
- 7) Kumotaan 19 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohta.
- 8) Kumotaan 20 artikla.
- 9) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

"21 artikla

1. Rahasto- tai sijoitusyhtiön on sovellettava riskinhallintamenettelyjä, joilla se voi seurata ja mitata jatkuvasti kuhunkin positioon liittyvää riskiä ja sen vaikutusta salkun kokonaisriskiin; sen on sovellettava menettelyjä, joilla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo. Sen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti ja niiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti johdannaissopimusten tyypit, niiden riskit, määrälliset rajat sekä johdannaiskaupan riskien arviointiin käytetyt menetelmät kunkin hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan käyttää siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin liittyviä menetelmiä ja välineitä

tietyin ehdoin ja tietyissä rajoissa, jotka ne vahvistavat, edellyttäen, että näitä menetelmiä ja välineitä käytetään tehokkaaseen salkunhoitoon. Jos nämä operaatiot koskevat johdannaissopimusten käyttöä, kyseisten ehtojen ja rajojen on oltava tämän direktiivin säännösten mukaisia.

Nämä operaatiot eivät missään tapauksessa saa aiheuttaa sitä, että yhteissijoitusyritys poikkeaa sijoitustavoitteistaan, jotka on asetettu sen rahastosäännöissä tai yhtiöjärjestyksessä tai tarjousesitteessä.

3. Yhteissijoitusyrityksen on huolehdittava siitä, että sen johdannaissopimuksiin liittyvä kokonaisriski ei ylitä sen salkun kokonaisnettoarvoa.

Riskin laskennassa otetaan huomioon perustana olevien varojen nykyarvo, vastapuoliriski, markkinoiden tuleva kehitys ja positoiden rahaksi muuttamiseen käytettävissä oleva aika. Tätä sovelletaan myös seuraaviin alakohtiin.

Yhteissijoitusyritys voi osana sijoituspolitiikkaansa ja 22 artiklan 5 kohdassa säädetyn rajan puitteissa sijoittaa rahoitusjohdannaisiin edellyttäen, että niiden perustana oleviin varoihin liittyvän riskin määrä ei kokonaisuudessaan ylitä 22 artiklassa säädettyjä sijoitusrajoituksia. Kun yhteissijoitusyritys sijoittaa indeksiperusteisiin rahoitusjohdannaisiin, jäsenvaltiot voivat sallia, ettei näitä sijoituksia tarvitse yhdistää 22 artiklassa säädettyihin rajoihin.

Silloin kun siirtokelpoiseen arvopaperiin tai rahamarkkinavälineeseen sisältyy johdannainen, se on otettava huomioon tämän artiklan vaatimuksia noudatettaessa.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään 13 päivänä helmikuuta 2004 toimitettava komissiolle kaikki tiedot sekä niiden sellaisen kansallisen säännösten myöhemmät muutokset, jotka koskevat edellä 3 kohdassa mainittuja riskinlaskentamenetelmiä, mukaan lukien vastapuoliriski vakioimattomien johdannaissopimusten kaupoissa. Komissio toimittaa nämä tiedot edelleen muille jäsenvaltioille. Näistä tiedoista voidaan keskustella yhteyskomiteassa noudattaen 53 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen."

- 10) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

1. Yhteissijoitusyritys voi sijoittaa enintään 5 prosenttia varoistaan sellaisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, joilla on sama liikkeeseenlaskija. Yhteissijoitusyritys voi sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan samaan yhteisöön tehtyihin talleksiin.

Yhteissijoitusyrityksen vastapuoliriski vakioimattomien johdannaissopimusten kaupoissa ei saa ylittää:

- 10:tä prosenttia sen varoista, jos vastapuoli on 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu luotto-laitos, eikä
- 5:tä prosenttia sen varoista muissa tapauksissa.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn 5 prosentin rajan enintään 10 prosenttiin. Yhteissijoitusyrityksen sellaisissa liikkeeseenlaskijoissa, joihin kuhunkin se sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan, omistamien siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden kokonaisarvo ei kuitenkaan saa ylittää 40:ää prosenttia sen varojen arvosta. Tämä rajoitus ei koske talletuksia eikä vakioimattomien johdannaisopimusten kauppajoja, jotka on tehty sellaisten rahoituslaitosten kanssa, joiden toiminnan vakautta valvotaan.

Edellä 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta yhteissijoitusyritys ei saa yhdistää

- sijoituksia arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin,
- talletuksia, ja/tai
- riskejä, jotka aiheutuvat vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoista,

jos liikkeeseenlaskija, talletuksen vastaanottaja tai kaupan osapuolena on sama yhteisö yli 20 prosentin arvosta sen omista varoista.

3. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn viiden prosentin rajan enintään 35 prosenttiin, jos siirtokelpoisten arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltio tai sen paikalliset viranomaiset, kolmas valtio tai kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio.

4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn viiden prosentin rajan enintään 25 prosenttiin tiettyjen joukkovelkakirjalainojen osalta, jos niiden liikkeeseenlaskija on luottolaitos, jonka kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjanhaltijain suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen valvonnan piiriin. Erityisesti on näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät sijoitettava kyseisen lain mukaisesti varoihin, jotka riittävät kattamaan koko joukkovelkakirjalainojen juoksuajan niihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.

Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa yli viisi prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, ei näiden sijoitusten kokonaisarvo saa ylittää 80:aa prosenttia yhteissijoitusyrityksen varojen arvosta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo edellä mainituista joukkovelkakirjalainojen luokista sekä niiden liikkeeseenlaskijoiden luokista, joilla on ensimmäisessä alakohdassa mainittujen lakien ja valvontajärjestelyjen mukaisesti lupa laskea liikkeeseen edellä mainitut ehdot täyttäviä joukkovelkakirjoja. Näihin luetteloihin on liitettävä ilmoitus, jossa täsmennetään, minkälaiset takuut lainoille tarjotaan. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi edelleen toisille jäsenvaltioille yhdessä aiheellisina

pitämiensä huomautusten kanssa ja saattaa tiedot kansalaisten saataville. Näistä tiedonannoista voidaan keskustella yhteyskomiteassa 53 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita ja rahamarkkinavälineitä ei oteta huomioon 2 kohdassa tarkoitettun 40 prosentin rajan soveltamisessa.

1, 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoja ei saa yhdistää, joten 1, 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti tehtyt sijoitukset saman yhteisön liikkeeseenlaskemisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin taikka tähän yhteisöön tehtyihin talletuksiin tai johdannaisiin eivät saa missään olosuhteissa ylittää yhteensä 35:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Yhtiötä, jotka direktiivin 83/349/ETY (*) mukaisesti määritellyn konsolidoidun tilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten kirjanpitosääntöjen mukaisesti luetaan samaan konserniin, pidetään tässä artiklassa asetettuja rajoja laskettaessa yhtenä yhteisönä.

Jäsenvaltiot voivat sallia saman konsernin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin tehtyjen sijoitusten kumuloitumisen 20 prosentin rajaan asti.

(*) Konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettu seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.”.

11) Lisätään artikla seuraavasti:

”22 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, tämän kuitenkaan vaikuttamatta 25 artiklassa säädettyihin rajoihin, korottaa 22 artiklassa säädettyjä rajoja enintään 20 prosenttiin saman liikkeeseenlaskijayhteisön osakkeisiin ja/tai joukkovelkakirjoihin tehtävien sijoitusten osalta, jos yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikan tavoitteena on rahaston sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan jäljitellä tiettyä toimivaltaisten viranomaisten tunnustamaa osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä edellyttäen, että

- indeksin koostumus on tarpeeksi hajautettu,
- indeksi kuvaa riittävän tarkasti niitä markkinoita, joihin se viittaa,
- indeksi julkistetaan asianmukaisella tavalla.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa säädetyn rajan enintään 35 prosenttiin, jos tämä osoittautuu perustelluksi poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden vuoksi, erityisesti sellaisilla säännellyillä markkinoilla, joilla tietyt siirtokelpoiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet ovat erittäin määräävässä asemassa. Sijoittaminen tähän enimmäismäärään saakka on sallittu vain yhden liikkeeseenlaskijan osalta.”.

12) Lisätään 23 artiklan 1 kohdassa sanan "arvopapereihin" jälkeen sanat "ja rahamarkkinavälineisiin".

13) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

1. Yhteissijoitusyritys voi hankkia yhteissijoitusyritysten ja/tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten 19 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja osuuksia edellyttäen, että se sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan saman yhteissijoitusyrityksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin. Jäsenvaltiot voivat korottaa tämän rajan enintään 20 prosenttiin.

2. Muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kuin yhteissijoitusyritysten osuuksiin tehty sijoitukset eivät saa yhteensä ylittää 30:a prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Jos yhteissijoitusyritys on hankkinut yhteissijoitusyrityksen ja/tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia, jäsenvaltiot voivat sallia, ettei kyseisen yhteissijoituksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen varoja tarvitse yhdistää 22 artiklassa säädettyihin rajoihin.

3. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa sellaisten muiden yhteissijoitusyritysten ja/tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, joita hoitaa suoraan tai toimeksiannosta sama rahastoyhtiö tai jokin muu yhtiö, johon kyseinen rahastoyhtiö on sidoksissa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka merkittävän suoran tai välillisen omistuksen kautta, kyseinen rahastoyhtiö tai muu yhtiö ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkiota yhteissijoitusyrityksen sijoituksista näiden muiden yhteissijoitusyritysten ja/tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin.

Yhteissijoitusyrityksen, joka sijoittaa huomattavan osan varoistaan muihin yhteissijoitusyrityksiin ja/tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, on ilmoitettava tarjousesitteessään niiden hoitopalkkioiden enimmäismäärä, jotka voidaan veloittaa sekä itse yhteissijoitusyritykseltä että niiltä muilta yhteissijoitusyrityksiltä ja/tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilta yrityksiltä, joihin se aikoo sijoittaa. Sen on ilmoitettava vuosikertomuksessaan hoitopalkkioiden enimmäisprosentti sekä itse yhteissijoitusyrityksen että niiden yhteissijoitusyritysten ja/tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta, joissa sillä on sijoituksia."

14) Lisätään artikla seuraavasti:

"24 a artikla

1. Tarjousesitteessä on ilmoitettava, millaisiin varoihin yhteissijoitusyrityksellä on lupa tehdä sijoituksia. Siinä on ilmoitettava, onko sillä lupa suorittaa rahoitusjohtamistoimia; tällöin tarjousesitteessä on oltava näkyvä maininta siitä, voidaanko näitä toimia suorittaa suojautumiseksi vai sijoitustavoitteiden toteuttamiseksi, sekä

esitettävä rahoitusjohtamistoimien käytön mahdollinen vaikutus riskeihin.

2. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa pääasiassa johonkin muuhun 19 artiklassa määritellyistä varojen luokista kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin tai jos se jäljittelee 22 a artiklan mukaisesti osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä, tarjousesitteessä ja tarvittaessa muussa markkinointiaineistossa on oltava näkyvä maininta sen sijoituspolitiikasta.

3. Jos yhteissijoitusyrityksen varojen nettoarvo todennäköisesti vaihtelee huomattavasti sen sijoitussalkun koostumuksen tai käytettävien salkunhoitomenetelmien johdosta, sen tarjousesitteessä ja tarvittaessa muussa markkinointiaineistossa on oltava näkyvä maininta tästä erityispiirteestä.

4. Sijoittajan pyynnöstä on rahastoyhtiön myös toimitettava lisätietoja, jotka liittyvät yhteissijoitusyrityksen riskinhallinnassa noudatettaviin määrällisiin rajoihin, tätä varten valittuihin menetelmiin sekä tärkeimpien väline- luokkien riskien ja tuottojen viimeaikaiseen kehitykseen."

15) 25 artiklan 2 kohdassa:

1) korvataan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

"— 25 prosenttia 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun yksittäisen yhteissijoitusyrityksen ja/tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksista;"

2) lisätään neljäs luetelmakohta seuraavasti:

"— 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan rahamarkkinavälineistä."

16) Korvataan 25 artiklan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

"Edellä toisessa, kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa säädettyjä rajoituksia ei tarvitse noudattaa hankintahetkellä, jos tuolloin ei voida laskea joukkovelkakirjojen tai rahamarkkinavälineiden kokonaismäärää taikka liikkeeseen laskettujen arvopapereiden nettomäärää."

17) Lisätään 25 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa sanan "arvopapereihin" jälkeen sanat "ja rahamarkkinavälineisiin".

18) Korvataan 25 artiklan 3 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) sijoitusyhtiöllä tai sijoitusyhtiöillä oleviin sellaisten tytäryhtiöiden osakkeisiin, jotka eivät harjoita muuta toimintaa kuin osuudenhaltijain pyynnöstä tapahtuvaa osuuksien takaisinostoa koskevaa hoito-, neuvonta- tai markkinointitoimintaa pelkästään sijoitusyhtiön tai sijoitusyhtiöiden lukuun siinä maassa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut."

19) Korvataan 26 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteissijoitusyritysten ei tarvitse noudattaa tässä jaksossa säädettyjä rajoja, kun ne käyttävät varoihinsa kuuluviin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin liittyviä merkintäoikeuksia.

Jäsenvaltiot voivat, huolehtien riskin hajauttamisen periaatteen noudattamisesta, sallia vastikään toimiluvan saaneiden yhteissijoitusyritysten poiketa 22, 22 a, 23 ja 24 artiklan säännöksistä kuuden kuukauden ajan niiden toimiluvan myöntämisestä.”.

20) Korvataan 41 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä tällaisia yrityksiä hankkimasta siirtokelpoisia arvopapereita, rahamarkkinavälineitä tai muita 19 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, joita ei ole täysin maksettu.”.

21) Korvataan 42 artikla seuraavasti:

”42 artikla

Siirtokelpoisten arvopaperien tai rahamarkkinavälineiden tai muun 19 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettun rahoitusvälineen ilman katetta tapahtuvaa myyntiä (ylimyynti) ei saa harjoittaa:

- sijoitusyhtiö, eikä
- rahastoyhtiö tai omaisuudenhoitaja sijoitusrahaston lukuun.”.

22) Lisätään 53 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”53 a artikla

1. Tämän direktiivin 53 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tehtäviensä lisäksi yhteyskomitea voi kokoontua päätöksen 1999/468/EY (*) 5 artiklassa tarkoitettuna sääntelykomiteana avustukseen komissiota tähän direktiiviin seuraavilla aloilla tehtävien teknisten muutosten osalta:

- määritelmien selventäminen, jotta varmistetaan, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella,
- sanaston mukauttaminen yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettaviin säädöksiin sekä määritelmien muotoilu niiden mukaisesti.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

(*) EYVL L 184 de 17.7.1989, p. 23).”.

2 artikla

1. Viimeistään 13 päivänä helmikuuta 2005 komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle muutetun direk-

tiivin 85/611/ETY soveltamista koskevan kertomuksen sekä tarvittaessa ehdotuksia muutoksiksi. Erityisesti kertomuksessa

a) selvitetään, miten yhteissijoitusyritysten yhtenäismarkkinoita voidaan syventää ja laajentaa, erityisesti mitä tulee yhteissijoitusyritysten rajatylittävään markkinointiin (mukaan lukien kolmannen osapuolen varat), rahastoyhtiöiden toimiluvan toimivuuteen, yksinkertaistettujen tarjousesitteiden toimivuuteen tiedotus- ja markkinointivälineenä, aputoimintojen laajuuden uudelleenarviointiin ja mahdollisuuksiin parantaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa tämän direktiivin yhtäläisen tulkinnan ja soveltamisen osalta;

b) tarkastellaan uudelleen direktiivin soveltamisalaa sen kannalta, miten se soveltuu eri tyyppisiin tuotteisiin (esimerkiksi yhteisörahastoihin, kiinteistörahastoihin, master-feeder-rahastoihin ja vipurahastoihin); selvityksen pitäisi keskittyä erityisesti kyseisten rahastojen markkinoiden laajuuteen, näiden rahastojen mahdolliseen sääntelyyn jäsenvaltioissa ja sen arvioimiseen, onko kyseisten rahastojen yhdenmukaistamista jatkettava;

c) arvioidaan rahastojen organisointia, mukaan lukien valtuuttamista koskevat säännöt ja käytännöt sekä varainhoitajan ja tallettajan välinen suhde,

d) arvioidaan uudelleen yhteissijoitusyrityksiä koskevat sijoitussäännöt, esimerkiksi johdannaisten ja arvopapereihin liittyvien muiden välineiden ja tekniikoiden käyttö, indeksirahastojen sääntely, rahamarkkinavälineiden ja talletusten sääntely, pääomarahastoihin sijoittavien rahastojen sijoitusten sääntely sekä sijoituksia koskevat erilaiset rajoitukset;

e) selvitetään, mikä on rahastoyhtiöiden hoitamien rahastojen ja ”itsehoidettujen” sijoitusyhtiöiden välinen kilpailutilanne.

Laatiessaan kertomustaan komissio kuulee mahdollisimman laajasti eri alojen edustajia, kuluttajaryhmiä sekä valvontaelimiä.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän direktiivin voimaantulopäivänä olemassa oleville yhteissijoitusyrityksille määräajan, joka on korkeintaan 60 kuukautta kyseisestä päivästä, uuteen kansalliseen lainsäädäntöön mukautumiseen.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 13 päivänä elokuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä viimeistään 13 päivänä helmikuuta 2004.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä ja määräyksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ARIAS CAÑETE

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä helmikuuta 2002,

direktiivin 92/33/ETY muuttamisesta tuontiedellytyksiä koskevan poikkeuksen soveltamisen jatkamiseksi kolmansista maista tuotavan vihannesten lisäys- ja taimiaineiston osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 427)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/111/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/33/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/29/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission on direktiivin 92/33/ETY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti päätettävä, vastaavatko vihannesten lisäys- ja taimiaineistot, siemeniä lukuun ottamatta, jotka tuotetaan kolmannessa maassa ja joista on samat takeet toimittajan velvoitteita, tunnistettavuutta, ominaisuuksia, kasvien terveyttä, kasvualustaa, pakkaamista, tarkastuksen yksityiskohtaisia sääntöjä, merkitsemistä ja sulkeamista koskevilta osin, yhteisössä tuotettuja kyseisen direktiivin vaatimukset ja edellytykset täyttäviä vihannesten lisäys- ja taimiaineistoja kaikilta näiltä osin.
- (2) Kolmansien maiden edellytyksistä ei kuitenkaan edelleenkään ole käytettävissä niin paljon tietoa, että komissio voisi tässä vaiheessa tehdä mitään kolmatta maata koskevaa päätöstä.
- (3) Kaupan järjestelyjen häiriintymisen ehkäisemiseksi olisi direktiivin 92/33/ETY 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sallittava, että kolmansista maista vihannesten lisäys- ja taimiaineistoa, lukuun ottamatta siemeniä, tuovat jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa tällaisiin tuotteisiin edellytyksiä, jotka ovat vastaaviin yhteisön tuotteisiin sovellettavien edellytysten kaltaisia.

lytyksiä, jotka ovat vastaaviin yhteisön tuotteisiin sovellettavien edellytysten kaltaisia.

- (4) Direktiivin 92/33/ETY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen soveltamiskautta, jota jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2001 päätöksellä 1999/29/EY, olisi tämän vuoksi jatkettava edelleen.
- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 92/33/ETY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaisu ”31 päivään joulukuuta 2001” ilmaisulla ”31 päivään joulukuuta 2004”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 8, 14.1.1999, s. 29.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä helmikuuta 2002,
direktiivin 92/34/ETY muuttamisesta tuontiedellytyksiä koskevan poikkeuksen soveltamisen jatka-
miseksi kolmansista maista tuotavien hedelmätuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden
lisäysaineiston osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 428)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/112/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmätuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämistä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/34/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/30/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission on direktiivin 92/34/ETY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti päätettävä, vastaavatko hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineistot, jotka tuotetaan kolmannessa maassa ja joista on samat takeet toimittajan velvoitteita, tunnistettavuutta, ominaisuuksia, kasvien terveyttä, kasvualustaa, pakkaamista, tarkastusta koskevia yksityiskohtaisia, merkitsemistä ja sulkemista koskevilta osin, yhteisössä tuotettuja mainitun direktiivin vaatimukset ja edellytykset täyttäviä hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoja kaikilta näiltä osin.
- (2) Kolmansien maiden edellytyksistä ei kuitenkaan edelleenkään ole käytettävissä niin paljon tietoa, että komissio voisi tässä vaiheessa tehdä mitään kolmatta maata koskevaa päätöstä.
- (3) Kaupan järjestelyjen häiriintymisen ehkäisemiseksi olisi direktiivin 92/34/ETY 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti sallittava, että kolmansista maista hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa tuovat jäsenvaltiot voivat edelleen

soveltaa edellytyksiä, jotka ovat vastaaviin yhteisön tuotetuihin sovellettavien edellytysten kaltaisia.

- (4) Direktiivin 92/34/ETY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen soveltamiskautta, jota jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2001 päätöksellä 1999/30/EY, olisi tämän vuoksi jatkettava edelleen.
- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat hedelmän-sukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 92/34/ETY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva ilmaisu "31 päivään joulukuuta 2001" ilmaisulla "31 päivään joulukuuta 2004".

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä helmikuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 8, 14.1.1999, s. 30.